

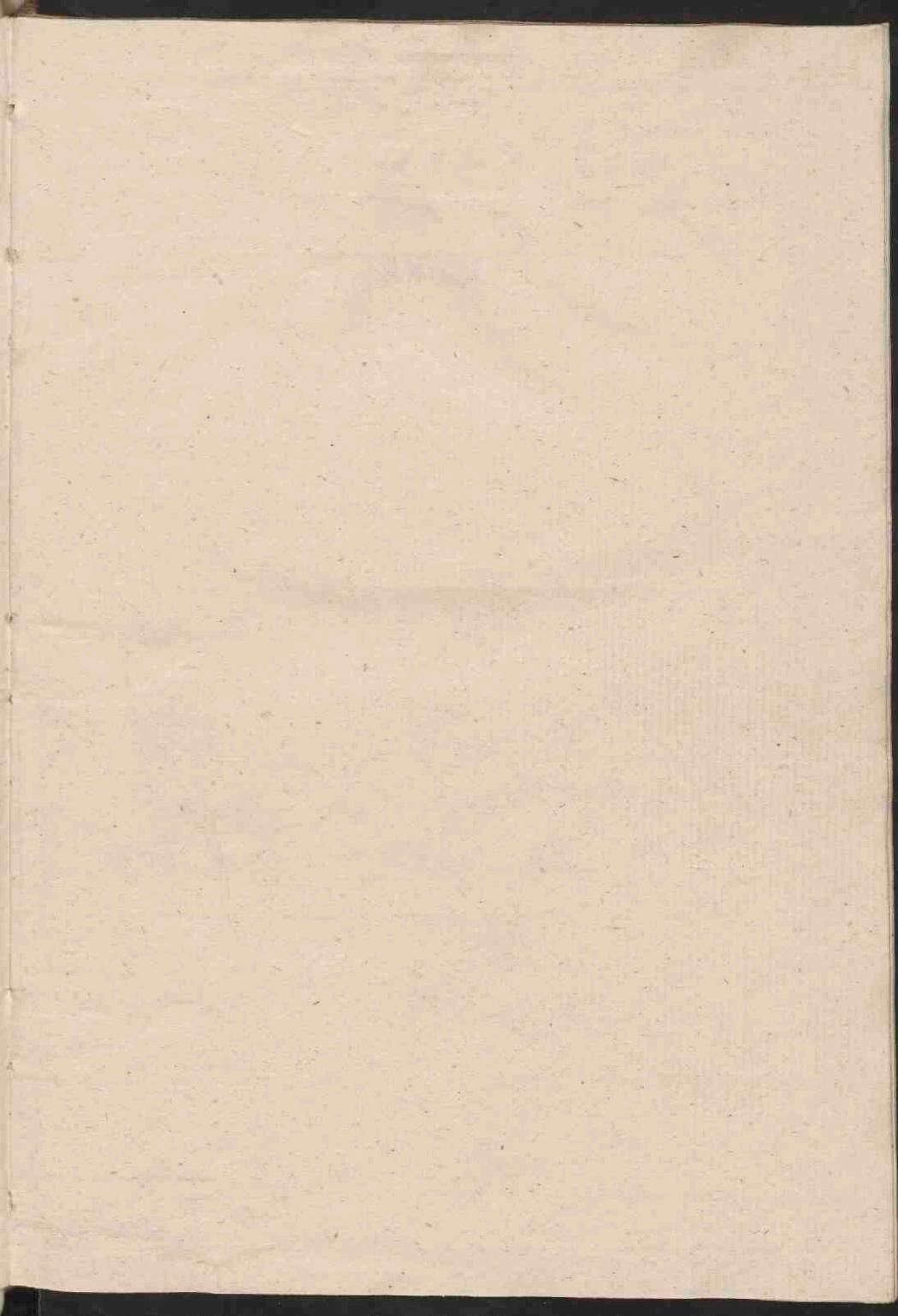
Doctrinale altum sive Liber parabolicarum

<https://hdl.handle.net/1874/342137>

Rariora

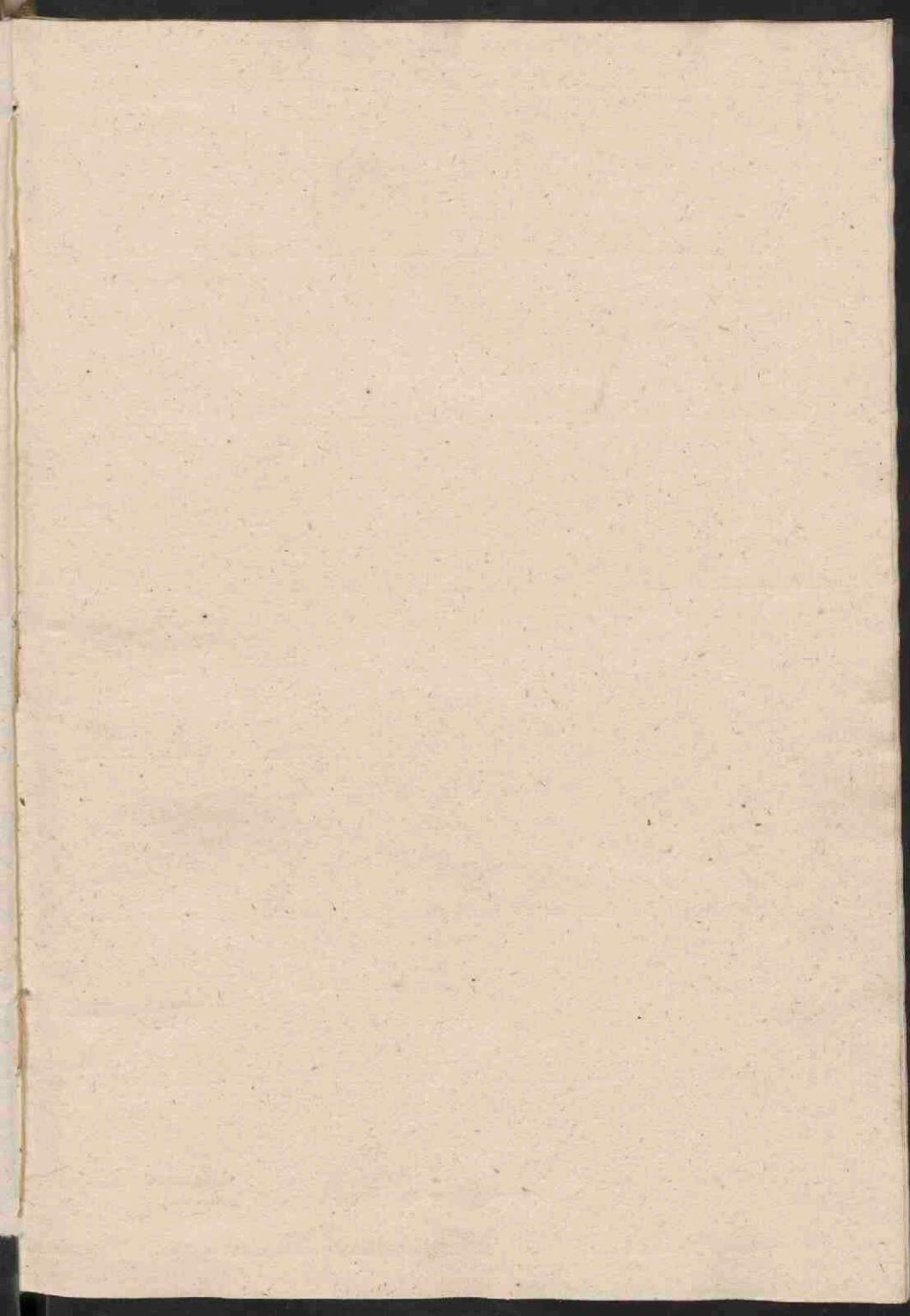
7. **Alanus a b I n s u l i s**, Doctrinale altum sive liber parabolicum metrice cum glossa. Deventer, Jac. van Breda [14]92. 4o.
E. 4o. 2151
Typen 3, 6, 7. — HMT 66 (114)e. — HC 379. — CA 55. — Peddie I p. 13. — Pr. 9059.
Samengeb. met nr. 6 en 9. — In den catalogus van 1608.
9. **Albertanus C a u s i d i c u s Brixianus**, De arte loquendi et tacendi. Deventer, Jac. van Breda 1490. 4o. min. E. 4o. 2152
Typen 4, 6. — HMT 66 (114). — Rubr. α . — HC 407. — CA 67 en suppl. III. — Peddie I p. 14. — Pell. 263. — Pr. 9052. — Bl. 1 (titelhoutsn.) ontbreekt.
Samengeb. met nr. 6 en 7. — In den catalogus van 1608.
6. **Aesopus**, Fabulae translatae per Laurentium Vallam. Deventer, Jac. van Breda [c. 1490]. 4o. min. E. 4o. 2153
Typen 3, 4, 7? — Houtsn. (Mis van St. Gregorius, Conway 159). — CA 32. — C II 105. — Peddie I p. 10. — Pr. 9069.
Samengeb. met nr. 7 en 9.

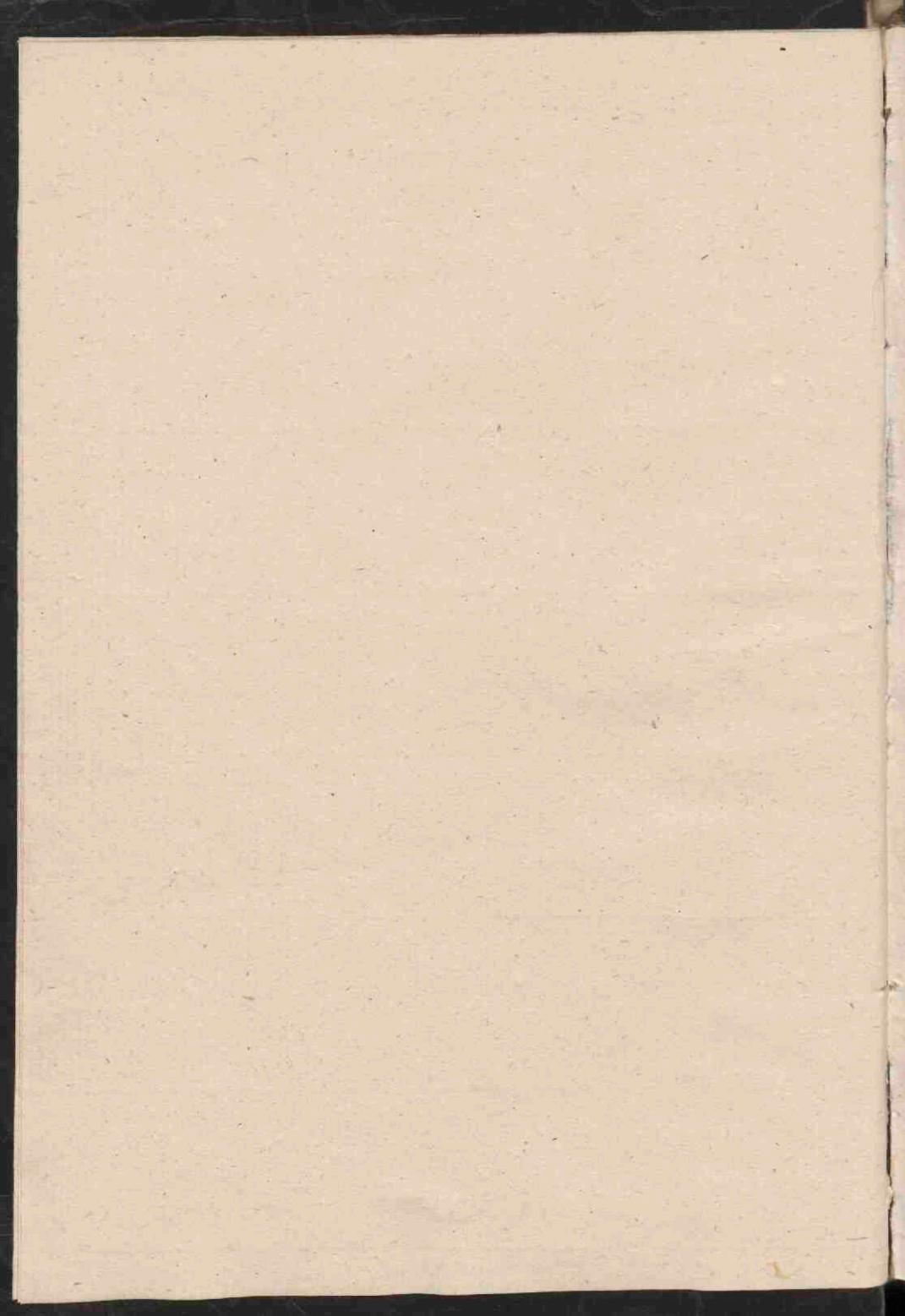

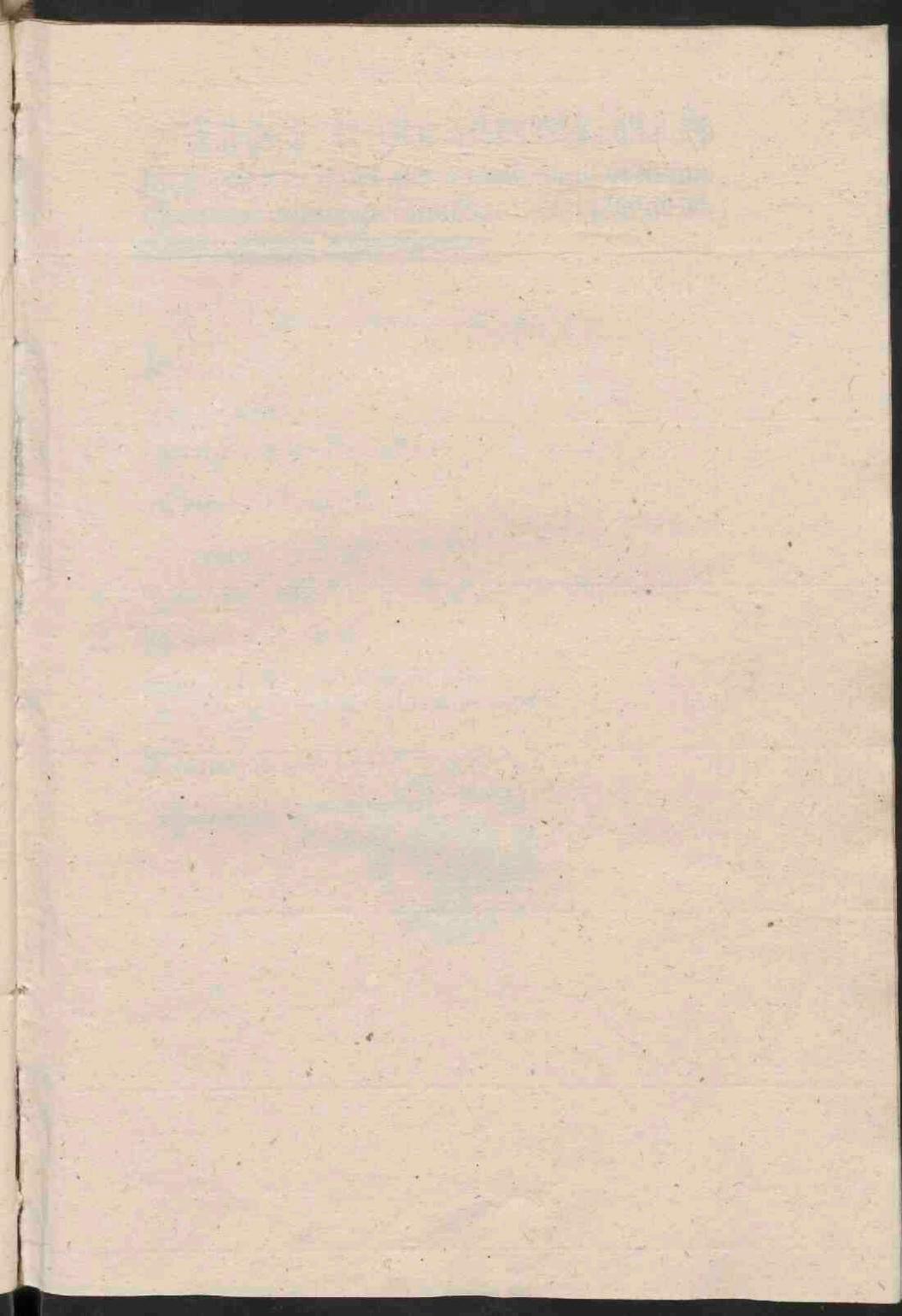
Theologia

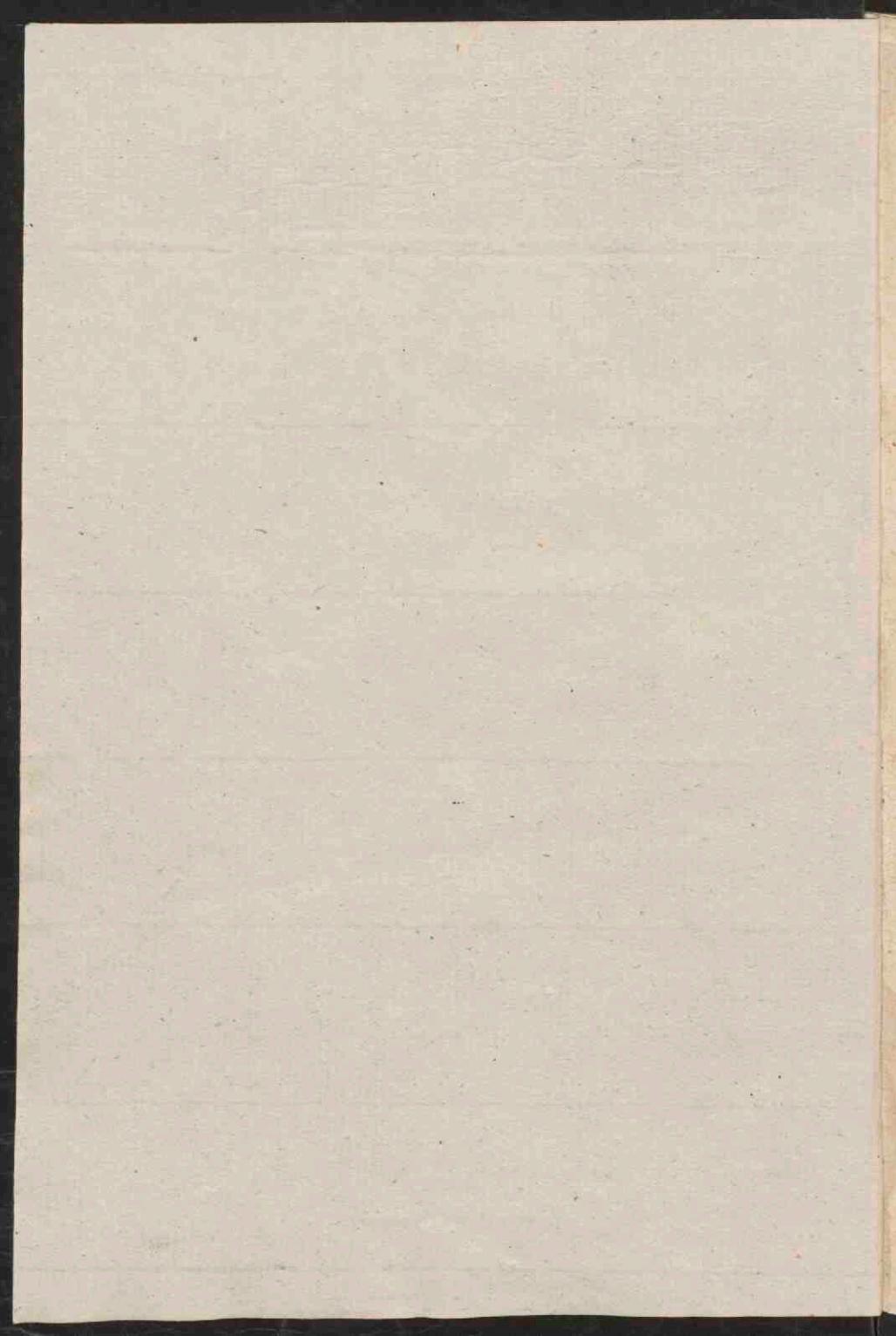
Quarto n°. 215

RARIORA.

Doctrinale altum seu li ber parabolaz Alani metrice descriptus cū senten cīs et metrorum expositionibꝫ utilis valde ad bo norum morum instructionem.

In hoc libro contineat ista

- 1° Liber preceptis
- 2° Officium missæ
- 3° Diempsis & circulat iudicio
- 4° Litanies novissima
- 5° Confessionale s̄ p̄missas rito 25
- 6° Cato moralissim⁹ et elevatissimo sermone Roberti
- 7° Summa de mōribꝫ
- 8° Genera & formula honeste vtr
par de quatuor Etatibꝫ cardinalibꝫ
- 9° Tractat⁹ de arte loquendi et traandi
- 10° Epipus graue

Prohemium

Hic liber duobus modis solet nominari.

Primo sicut quosdam appellat doctrina le altum Et pro tanto vocatur doctrinale. quia dat doctrinam. Un. doctrinale dicitur doctrina. et omnis liber datus doctrinam doctrinale potest appellari. tamen istud nomen doctrinale a propriatum est illi libro quem composuit magister Alexander de villa dei. qui incipit Scribere clericulis Hilio modo solet vocari Alanus de gaboli ab inuetero: nam auror istius libri vocabas Alanus de qd legit qd cu qdaz die studeret pars ius sciens septem artes liberales nec non leges atqz de creta sua scientia propositus exponere et in aliquem fructum redigere seu explicare. Et cu in crastinu de tota trinitate predicando vellet sciendam et noticiam veram de illa cunctis audiendis exhibere ipso pente ad spaciu ppe qndam ripariam. cogitans qliter opus propositum operere possit. quedam puerum repperit. q tenet vnum coelar in manu fecerat unam quam foueam modicu. pcul ab aqua. et hauriens aquam cu suo coelis ari portabat ad fouam quam fecerat. et instanter sicut puer aposuerat aquam in fouam aqua terra intrabat: qz locus erat arenosus Quod videt Alanus dixit puer O puer qd hic agis Relpodens puer dixit Totu ista riparia in fouam meam ponere posui. nec cessabo quousque propositum meu adimpleuero: Lui Alanus. Quid putas fecisse. opus tuum licet sit puerile. mihi impossibile tibi. Lui puer Hunc certe fecero qz tu posuisti tui adimpleueris. Et Alanus respondebat dixit Quid enim posuit facere. Et puer dixit Tu posuisti declarare eas tota trinitatem per tuam sciendam in predicione. qd est magis impossibile tibi qz qd ego posui Qd audiens Alanus multum territus recuersus domum et dicta pueri memorans. multum dolens et tristis suam presumpcionem siue arrogiam cognovit. Adueniente vero die crastina et hora predicationis ubi militudo magna pli fuerat congregata Alanus ascendens cathedram ubi militudo thematis Sufficiat vobis vidisse alam. Quibus et bis dictis descendit de cathedra. et abiit. Qd videt puer non modicum stupefactus fuit Hoc factum alanus verecundus et fuisus permanere nolens ibide transiit burgum diu et in quodam abbataria sacerdotii nomine pastor ouium fuit. et deinde fuit puer in ipsius abbatiad ad modum laici. Accidit quod quodam hereticum romae aduenierat quod sua argumenta falsasqz syllogisatas tota fide catholicam subvertiebat. quapropter papa mandauit oecum platos. abbates. doctores. et clericos totius christianitatis romam venire. quenam dicitur hereticis resistere. Qd abbas magistri Alanus audies. alano relicto in abbataria voluit romam peregere. Tunc alanus qd iam sensus recuperauerat dixit domino suo Qd me tez habere stare. qd diu est quod abbatum non erit. qd proprie humiliter depcor ut vobiscum regam romam et binum fuiam vobis optimus pessimo de eis Luce abbas reges romam duxit Alanus secum. Adueniente die disputati

Prohemium

onis abbas voluit itare locū disputatōis cū q̄ alanus voluit itare
Lui abbas dixit vade ad holpiū et pēla de eōs q̄r istū locum non
posses intrare pp̄t custodes et ciētes h̄ existētes q̄ nō sinūt itare ni/
si platos et magnos clericos et posses s̄oberari. Lui alon⁹ volo s̄obe/
rari vt int̄e. Et supponēs se clamide seu cappe sui magri intrauit di/
ctū locū. et ip̄e sedes ad pedes sui magistri audiuit disputationem.
Heretici veropponētes q̄stiones supauerūt christianos et vicerunt
Qd̄ vidēs Alan⁹ exiuit latebras dices magistro suo. Iude dñe bñ/
dice, et abbas stupescit⁹ dixit alano Sile mis⁹ qd̄ vis facere. Lūc ala/
nus intrauit dices vt pri⁹ iude dñe bñ dicere yleg ad terciā vīcī Qd̄
vidēs papa ḡmisit eū arguere. Et Alan⁹ recitās q̄stiones p̄ dictos
hereticos motas arguit et p̄fudit illos. Qd̄ vidēs heretic⁹ p̄fusus
dixit. Tu es diabol⁹ aut alon⁹. Lui alon⁹. Nō suz diabolus. s̄z ala/
nus Lūc abbas magister suus voluit sibi suā dignitatem donare quā
alanus suscipe noluit. sed p̄ papā et abbate fuit sibi p̄cessuz vt duos
clericos brevē i dicta abbatia: qui clerici sub se libros q̄s ip̄e dicaret
scriberent. ybi plures libros fecit. inter quos fecit istū qui incipit

(A phebo phebe zc. Alan⁹ vero mortuo fuit sepultus in dicta
abbatia sup̄ cui⁹ tumulo scribunt̄ isti ps̄us. Alan⁹ breuis hora bre/
ui tumulo sepeliuit. Qui duo qui septē totū qui subdidit orbez Sc̄i
re suū mores dare vel retinere nequīs. Iste liber solet vocari apud lit/
teratos de parabolis. Et dī parabola a para qd̄ ē iuxta. et bole sc̄iam.
q̄s iuxta sc̄iam. Itē in p̄ncipio huius libri tria sūt inquirēda. Pri/
mo q̄ et quot sunt cause huius libri. Sec̄do quis est titulus huius li/
bri. Et tertio cui p̄te philosophie supponit. Quo ad p̄mū ē sciendū
q̄l̄ quo sunt cause hui⁹ libri. s̄. efficiēs. materialis. formal. et final.
Lā ho efficiēs fuit venerabil⁹ mag⁹ Alanus de quo imediate sup̄ius
dcm̄ ē. Lā c̄ materialē bōa et vīl̄ doctrīna. et pabolaz siue exēplorū
positio. vt i ip̄o st̄inet. Lā at foralē modus procedendi metri⁹. Et
causa finalē duplex. sc̄z gr̄amatical. et moral. Lausa finalis gr̄ama/
ticalis ē. vt plecto isto libro ac bñ intellecto terminoz multoz notis
ciā ac multas declinationes seu modos significādi habeamus. Lau/
sa vero finalis moralis ē. vt isto libro plecto ac bene intellecto bonis
morib⁹ atq̄ frutib⁹ adhēreamus. Quo ad secūdū sciendū. q̄ titulus
presentis opis est. Incipit liber magri Alani de pabol. Uel sic fm̄
aliors Incipit doctrinale mḡi Alani de pabol. vel sic Incipit p̄s/
bole magistri Alani. Quo ad tertīū sciendū. q̄ ē distinguendū cui p̄te
philosophie supponit. q̄r vel legit gr̄amaticaliter solū. et sic supponi
tur philosophie morali rationali. Uel legit realiter vt sc̄z est cā scien/
tie vel doctrine. et sic supponit philosophie morali simpliciter. His
ergo vīlis sciendū ē q̄ isto liber diuidit in sex p̄tes siue in sex capitula
fm̄ q̄ diuersimode procedit. sc̄z fm̄ diuersam circuītionem metit.

Doctrinale Altum

Primum capi, pcedit p xl' binos; et icipit i principio et durat usq; ad illa pte (Luctat) Secundum capi, pcedit p xl' quaternos, et incipit ibi (Luctat) et finit ibi (Non teneas auz) Tercium, pcedit p xv' sextenos et icipit ibi (Non teneas) et durat usq; ibi (Non bene pedibus) Quartum capi, pcedit p octo vsus et icipit ibi (Non bin) et durat usq; ibi (Non sunt dig col) qui, pcedit p xv' dnos, et icipit ibi (Non sit dig) et durat usq; ibi (Si q's arare) Sextum capi, procedit p duodenos vsus, et incipit ibi (Si q's;) et durat usq; ad finem. Quodlibet autem capitulum diu datur in totius processu:

Capitulum primum

a Phebo phebe lumen capit a sapiente
In sapientia sensum, quo quasi luce micat

Hic autor prosequitur suu iten, et primo ponit parabolam di, q' sicut luna sumit lumine suu a sole, sic insipiens dicitur sumere sensum sive sapientiam et bona doctrinam a sapientia viro. Lon. (phebe), i. luna (capit lumen), i. claritate (a phebo), i. a sole, sic (insipiens caput sensum) id est sapientiam (a sapiente quo micat) id est resplendet (quasi luce)

Nil aliud nisi se valet ardens ethna cremare

Sic se non alios iniuidus igne coquit

Ponit alia parabolam di, q' ethna est mors in sicilia super ardorem nec potest ardere alios mortes nisi seipsum, sic est de mundo, q' cupiens aliena et dolens de prosperis primi viri et cogit seipsum in igne doloris et tristitiae nihil nocet aliis nisi sibi ipsum. Lon (ethna), i. talis mors (ardens, nil) per non et aliquid, non (vz) i. non potest cremare) aliquid (nisi se, iuid, cogit se sic), i. tunc, et non cogit (alios)

Sus se sorde leuat saltem dum colligit escas

Cur nunquam surgit sorde volutus homo

Ponit alia parabolam di, q' illud animal sus surgit de sorde sive de palude saltu dum vult comedere, quare quando iuoluit sorde, i. pectus non surgit a peccato, scilicet p stritorum, confessione, et satisfactione. Lon. (Sus surgit a sorde saltu dum colligit), i. congregat (escas, cur nunquam) p non et unquam (homo voluit), i. inuolutus (sorde) id est peccato (non surgit) scilicet a peccato

Utribus antiquis vinum committere noli

Nec senibus sensum, quem retinere velis

Ponit alia parabolam dicens, q' sicut in vasis antiquis vini ponere non debemus, ne forte vetustate vasorum sive putredine vinum periret sive vassetur: ita et sensum nostrum sive secretum quem volumus celare non debemus relevare sensu, q' ut ait carbo sensus puerilis est in illis. L'ostendit, supple tu (noli committere) id est immittere (vinum) utribus

Parabolam Alani

Ponit alia pabolam dicit. qd ibis. i. illa suis sp portat suum rostrum. et ardea. i. talis avis sp portat suam caudam. Sicut ho facies aliquod per me non relinquit illud s sp portat vel in mente vel in corde. Lon. (ibis) illa avis non deserit illum. i. non derelict (rostrum) supple suum. et ardea illa avis (non deserit anum). i. caudam suam. Sic (ho) supple non deserit (leuiter). i. faciliter (vicium) id est peccatum (dum) pro quando (facit illum)

Ausert de solo nigra nubes lumina solis

Et patris auxilium dira nouerca mihi

Ponit alia pabolam di. qd nubes nigra aufer sepe lumina solis a terra. Sic nouerca. i. vero prius cui q tua non est in auxiliu sepe tibi tollit quod per te peribit perbet. Ld. (nubes nigra aufer). i. tollit (sepe solo). i. frustum. i. claritate (sol) Sic (et dira nouerca) tollit mihi auxiliu prius

No sp moriuntur aues quibus insidiatur (supple mei)

Arcus. nec mihi sunt tela nec hasta mine

Ponit alia pabolam di. qd aues quibus aucupes cum arcu latit insidias non sp moriuntur. Sicut ho cui minas latit insidias cum armis non sp moriuntur. Ld. (aues non moriuntur sp quibus arcis insidiatur. nec mine sunt mihi tela nec hasta)

Sidera splendorem non possunt addere soli

Cum supereret solis lumina cuncta iubar

Ponit alia pabolam di. qd oes stelle celum non per lumini sue claritatim sol aliquod addere latit deminuere. cum ipse sol excedat eas in claritate Q. diceret qd ho per latit et poteris in sapientia non per sugari a minimis suis stultis Lon. (sidera non per latit addere). i. augmetare (splendorum). i. claritate (soli. cum iubar). i. lumine (sol supereret). i. excedat (cuncta lumina) scilicet stellas

Si catho sis et vis in candida vertere nigra

Curaq sit cure. diuines et esse potes.

Al. dicit qd si tu es sapientia et hec peritia artis alio latit scientie adhibe diligenter in exercendo tua arte sine sci am in loco debito sum tuam artem. nam ho inter nihil aut paucum perficiet in quo oppido. sed multum perficiet in curia alio principis. et circa diuines erit. Lon. (si tu sis catho). i. sapientia et vis verte renigra. i. paupratis (in alba). i. in diuinitias (qz) p 7.7 (cura). i. diligenter in cura. et potes). i. poteris (esse diuines) id est locuples

In viscum volucres ducit cum cantibus auceps

In fraudem gentes blesa laquela viri

Ponit alia pabolam di. qd auceps ducit aues in viscum cum dulcibus cantibus et ho blandus et suavis decipit hoies cum suis vobis fallacibus et nefandis. Ld. (auceps ducit volucres in viscum cum cantibus. et viri ducit gentes in fraudem laquela blesa). i. cum blando sumone

Doctrinale Altum

Impetus est siluis & vasta leonibus ira

Et tamen inter se ius sociale tenent

Poit alia pabolā dī. q̄ magn⁹ iper⁹ ēqñqz i siluis .i. i nemorib⁹. qñ arbores prout se inicē p̄f agitatores vētoz. Et silr ira maris est inf leones. et tñ s̄t subiūcē sociales. & silr viuit. ira q̄ si ceterū alia vellē minimo leoni nocere. oēs alij leones succurreret ei. Silr & homines dñt si silr associare. sic q̄ si alijs inimic⁹ alicui hoi nocere presumat noceat oib⁹. Iz inicē qnqz n̄xent. Lon. (Imper⁹). i. turbatio (ē siluis). i. arborib⁹ (& ira vasta). i. crudel (ē leonib⁹). i. iter leones (& tamen tenet inter se ius sociale) id est pacificom societatem

Post noctem sperate diem. post nubila solem

Post lachrymas risum leticiamqz potes

Poit alia pabolā dī. q̄ p⁹ noctē diē & post nubila & pluuias solē spēram⁹. Silr p⁹ lachrymas & dolores atqz aduersitates risuz leticiaz atqz prosperitatē sperare debem⁹. Lon. tu (potes sperare diē p⁹ noctē & sole p⁹ nubila) sic potes sperare (risu & leticiā p⁹ lachrymas). i. post

Omnia cesar erant. s̄ gloria cesaris esse (tristitia)

Desiht. & tumulus vir erat octo pedum

Poit alia pabolā nos amonēs ne sim⁹ supbi & vētosi nec auorī dī. q̄ cesar erat ipator rhoman⁹ & dñs ac rex tot⁹ mudi tā i lōgitudine q̄ i latitudie. & tñ ipo mortuo ab oib⁹ his fuit expoliat⁹. & fuit sibi solū relict⁹ tumul⁹ q̄ vir erat octo pedū lōgitudinis Lō. (oia erat cesar. s̄ gla cesaris desiht ee) scz i morte (& tumul⁹) e⁹ (erat vir octo pedū) scz i Nō ruit i rupes nec in alta picula nauis (lōgitudine)

Quam maris in motus remige rector agit

Poit alia pabolā dī. q̄ nauis q̄ regif p̄ nautā sapientem nō perit i rupes illas proutēdo. nec icidit in magna picula mari. Iz regaf p̄ remige q̄ pua ē. Silr hō potes & diues n̄ p̄fundis si bono. Silr paupis sapientē regaf. Iz ipē paup sit modic⁹. Lō. (nauis nō ruit i rupes nec i alta picula). i. magna picula (quā rector). i. naucler⁹ (agir). i. agitati motus maris remige) id est cum remige

Capitulū secundum

Vctatur cum nocte dies. cū nube serenum

Cum tenebris lumen. cū nece vita vigens

Sic labor in nobis. nā sp̄ritus & caro semper

Pugnant. & morimur si caro vincat eum

I assignaf scđm capitulū. in quo p̄cedis p̄ quatuor & quatuor metra. in q̄b⁹ autor̄ ponit sententias pueriales seu pabolas ad

Parabolam alani

bones mores nos erigentes. Unus pomo ponit talis parabolam dicens. qd dies sp luctat cu nocte et nos cu die, et lumen cu tenebris et ecouerso, et mores cu vita et ecouerso. Sicut i nobis similis labor erit: nam spus noster sp cu carne nostra certat. Sed si spus vincat carnem viuemus et padisus ascemus. sed si caro vicat spm moriemur et ad infernum descendemus. Non (dies luctat cu nocte; et serenus luctat cu nube). i. cu obscurum et lumen lucrum cu tenebris) et (viges vita luctat cu nece). morte. Sic labor i nobis etiam caro et spus pugnat sp: et si caro vincat eum supple spm mori.

Poderat portat equus: bos terram sulcat aratrum. Tunc

Vellera portat quis. seruat ouile canis

Omnia quippe sue nature debita soluunt

Preter eum qui plus his rationis habet

Ponit alia parabolam di. qd naturaliter equus portat poderam: et bos sulcat terram aratrum: quis portat lanam: et cais custodit ouile: et hec sibi que nunt natraliter. sicut oia viuentia soluunt debita nature. s. faciendo per boves qd huius plus ronis aliis aequalibus brutis. Nam de volunt animalia bruta sub huius horribus. ut i psalmo Dia subieicisti sub pedibus eius. Hoc ipse homo subiicit do. s. madaera eius seruando. bona opera faciendo. et custodiendo se a patris Contraequus portat poderam. bos sulcat terram aratrum. s. fodit terram (quis portat vellera) id est lanam. et canis seruat id est custodit (ouile). i. caula (Quippe id est certe oia soluunt debita nature) id est faciunt qd debent (per eum qui huius plus ronis) id est preter soluz hominem (his). i. isti aequalibus brutis. Nota qd qd iste due doceas. s. plu et magis significat ex celo qualitatibus tunc requiri post se gemitus. Si significat ex celo qualitatibus requiri post se ablatiuum ut in proposito. Plus quam qualitatibus gemitus qualitatibus. Si ablatum dabunt tibi quantitatibus

Ethereus motus mouet oia sidera. preter

Unum. sed semper permanet illud idem

Sic constans et fidus homo sine fine tenebit

Hunc in amore modum. quem tenet ipse semel

Ponit alia parabolam di. qd celum mouet oia sidera prout vnuus qd vocat polus antarticus. qd sp i uno loco permanet ad modum rote: qd quis mouet ei et tunc axis non mouet. Sicut homo fidus et post stans tenebit fidem promissio necque et bonum amorem quem promisit licet per hunc. Non (motus ethereus). i. motus celum (mouet oia sidera prout vnuus). i. prout polus antarticus (sed illud supple sidus). s. polus antarticus (permanet semper idem) id est in eodem loco (Sic homo poststans et fidus tenebit sine fine hunc modum in amore quem ipse) scilicet homo (tenet). i. tenuit (semel)

Phoebus ab occasu rursus rapratur ad ortum

Quem prius hic illuc machina versa tulit

Doctrinale Altum

Sic in amicicia mundus stat flagrat et ardet
Corruit et surgit quod magis amat odit

Potest alio gabolā dī. q̄ sol nūc dō orīcie tēdit ad occidētē et de occidētē
ad orīcie, et qñq̄z cadit s. ad occidētē et qñq̄z surgit s. ad orīcie et qñq̄z
ē ali⁹ et qñq̄z ē bassus, et sic s̄g mouet. Sic s̄l̄ amor huius mūdi ē mu-
tabil⁹ et variabil⁹, q̄ qñq̄z amat, qñq̄z odit, qñq̄z nocet, qñq̄z placet,
qñq̄z cadit, qñq̄z surgit, et nūc ē eōdē statu p̄manet. Lō. (p̄heb̄ rap-
ta). i. cēdū (ad ortū), i. ad orientē (ab occasu), i. ab occidētē. Quē s̄ez
sōle (machina), i. p̄positio (s̄la tulit), i. portauit (p̄l⁹ huī) atq̄z illuc
(Sic mūd⁹ stat ī amicicia) et supple mūd⁹ (flagrat), i. calēt (et ardet) et
supple mūd⁹ (corruit), i. cadit (et surgit) et supple mūd⁹ (odit) illud qđ
magis amat) v̄o. Flādo gero bellū, canē mīcis, inde flabellū. Nescit
apollo quia sic iunctus inde repello.

Tutior est locus in terra q̄ turribus altis

Qui iacet in terra non habet unde cadat

Impetus et venti tonitus et fulmina tressa

Flatibus euentunt. Stare sed imā sinunt

Potest alia gabolā dī. q̄ nos magnos honores et divitias fugere dī.
q̄ loc⁹ est tutior ī terra q̄ in altis turrib⁹ et alijs locis stib⁹ pīculo/
sīs, q̄ sedet in terra cadere nō p̄t, cuī nō habeat vñ cadat. Et q̄ loc⁹
bassus sit tutior alto p̄z, q̄ vñ tonitrua fulmina et rēpestates magi-
me regnāt in locis altis, q̄r leuiter subuentūt, sed in locis bassis et
abscolis minime l'saitē p̄z regnāt et vñ subuentūt. q̄r magnos ho-
nores et potētias siue divitias fugere debem⁹, ne subuentamur ī imā
ximā iopīa siue paupertate. s. post mortē Lōn. (loc⁹ ē tutior ī terra q̄
in altis turrib⁹) supple ille (q̄ iacet in terra nō habet vñ cadat) nā (mī-
petus et venti tonitus et fulmina euentūt tressa flatib⁹, sed sinunt
id est dimittunt stare imā) id est bassa

Nō possunt habitare simul contraria. cum sint

Mors et vita. procul decidet hec ab ea

Sic duo sunt que non possunt intrare om̄ vnum

Vanitas amor mūdi. verus amor q̄z dei

Potest alio gabolā p̄ quā doc̄z nos odire mūdū et eō p̄pā dī. q̄ mors
et vita nō p̄nt ēē ī vno corde. s. amor dei et amor mūdi. q̄r nemo p̄t duob⁹
dñis fuisse. s. deo et māmone vt habef ī euāgelio Lōn. (mors et vi-
ta non possunt habitare simul cum sint contraria. hec) s̄z mors (de/
cide) id est se parabitur (procul) id est longe (ab ea) scilicet a vita (sic

Parabolæ Alani

Mobile cū vento solium volat arbore raptum

Sic mens instabilis semper ut aura volat

Poit alia pabolæ dī. q̄ folia ab arborib⁹ cadētia cū vēto volat. Silt mēs istabil⁹ hois sp̄ variaſ ſi nūq; i codē ſtat⁹ pmanz. Lō. (foliū mobile raptū ab arbore volat cū vēto, ſic mēs istabil⁹ volat). i. discūrrit. (vt aurā id est ventus)

Stultus qui puppem ſine regime ducit in altum

Et ſine ſubſidio qui graue ſumit onus

Poit alia pabolæ dī. q̄ ſtul⁹ ē q̄ ducit nauēi. pfundū aq̄ ſine remiſiſ. Silt ſi ille ē ſtul⁹ q̄ ſumit on⁹ nimis graue ſine ſubſidio vel adiuſtorio. vt q̄ aſſumit ſcholas regere ſine ſcia l̄ q̄ pſumit ſtudere ſine liſbris. Lon. ſupple ille(q̄ ducit puppē). i. nauē(in altū). i. i. pfundū aq̄ (ſine remige). i. ſine remiſiſ(ē ſtul⁹) ſi ſupple(qui ſumit onus graue ſiſ ſine ſubſidio) eſt ſtultus

Per patulas rimas ſol luceus intrat in edem

Corda p auriculas dogma docentis init

Poit alia pabolæ dī. q̄ ſicut ſol intrat p quas apturas recti. ſic doctria ſive ſcia intrat i corda pueror⁹ p auriculas. Lon. (ſol lucēs intrat in edē). i. i. domū(p patulas rimas). i. p agras ſcissuras ſic(dogma do- cētis). i. doctrina ingr̄i(init). i. intrat(corda p auriculas). i. p aures

Multotiens captū trahit hamus ab equore pifce;

Sed bona verba mali nullus ab ore trahet

Ponit alia pabolæ dī. q̄ pifcatores bñ trahut pifces ab aq̄ hamo mediāte. ſed null⁹ p̄ h̄eſeu trahere bona ſiba ab ore mali hois. Lon. (hamus trahit multotiens pifce captū ab equore). i. ex mari vñ aqua (Sed nullus trahet bona ſiba ab ore mali) ſupple hois

Pauperat ſi ditat talorum casib⁹ vlpnum

Alea ſed retat ut mage fiat inops

Ponit alia pabolæ dī. q̄ vlpbus ſuit. qdā luſor. q̄ p̄fludū aleanuz cartular⁹ rafilloz ſi alioz ludoz erat qñq; paup ſi qñq; diues. ſed ſepi⁹ erat paup q̄ diues. qz qñ diues erat facilis efficiebas paup. Iſ qñ paup erat viꝫ diues ec̄ poterat ob deſcm pecuniaz. q̄s nō bēbat p ludo exerceſo. nā deficiēt cā deficit ſi cſſus. Lon. (Alea paupe rat ſi ditat vlpbi illū viꝫ (casib⁹). i. cuērilo(taloz). i. rafilloz (ſed re- rat). i. ordinat vel pmitit(mage) dō eſt magis) ut fiat inops). i. pau- per. vñ. Ludere cū talis nō eſt res ſpiritualis

Extincti cineres ſi apponas ſulphura viuent

Doctrinale Altum

Sic vetus apposita mente calescit amor

Pot alia gabola di. q̄ quis ignis sit cōfita? si apponat sulphur s̄ cineres calidos igis iuuiscet. silt si amor ver⁹ remoueret itez reno/ uaf, et sic ho recipit amare Lō. (Exticti cineres viuet si apponas). i. addass sulphura sic amor ver⁹ calescit). i. icipit ardere(mēre apposita Dīra caribdis aquas bibit et vomit oībus horis

Sic dat sic austert soris sua dona viris

Ponit alia para di. q̄ qdā pīculū marinū qd̄ vocat caribdis ē tal nature. q̄ illō qd̄ bibit cito euomit. ita silt fortuna dat bona viris et austert eis bona q̄ dedit Lon. (caribdis dira) illō crudele pīculū marinū bibit et voit). i. attrahit et euomis(aq̄s oīb̄ horis. sic soris). i. fortuna(dat et austert sic sua dona viris) id est hoib̄

Currere cogit equū sub milite calcar acutū

Et puer studio virga vacare suo

Ponit alia gabola di. q̄ sicut calcar acutū cogit equū citō currere s̄b̄ eq̄te Silt aspera fīga cogit iuuenc ad studēdū Lon. (calcar acutus cogit equū currere sub milite) Et fīga facit puer vacare studio suo

Non perit ipse sua propria qui nauigat aura

Nec vir qui p̄pria degere debet ope

Ponit alia gabola di. q̄ ille q̄ sua p̄pria vīt volūtate n̄ sḡ perit. silt ille q̄ sua n̄ vīt p̄pria volūtate sicut ē paup n̄ sḡ perit. i. o sperare dē bēm̄ ly paupes sumus Lon. (ip̄e q̄ nauigat p̄pria aura). i. q̄ vadit p̄pria volūtate(n̄ perit) sp̄l (Nec) p̄ n̄. et (vir q̄ dī degere). i. viuere ī pauprare(p̄pria ope). i. p̄prio labore(n̄ perit)

Trāquillum nequit esse fretum dū peste mouet

Nec māsuetus homo dum mouet ira iecur

Ponit alia gabola di. q̄ mare n̄ p̄t ee firmū et stabile dū mouet tēpe state et vētoz ipētuositate. sic nec ho māsuet et pacific⁹ cē p̄t dū ḡtā mōuet Lon. (frenū). i. mare(ne et ee trāquillū). i. q̄etū siue stabile(dūz mouet). i. mōuet(pestē). i. tēpestate(nec) p̄ n̄ et ho māsuet). i. pacific⁹ supple n̄ p̄t ee trāquill⁹ (dū ira mouet). i. mōuet(jecur). i. cor hois

Cur aperit portā qui claudere non valet illā

Cur mihi rem spondet q̄ dare nequit eam

Pot alia gabola di. q̄ nos n̄ pmittam⁹ alīqd̄ si n̄ velim⁹ tenere et s̄ sit iuuistū n̄ debem⁹ pmittere. et dī Eur apit portā ille q̄ n̄ p̄t eā claudere. et cur pmittit ille q̄ n̄ p̄t tenere Lō. (Lur). i. q̄re. supple ille apit portā q̄ n̄ v̄ claudere illā). s. portā. et supple ille(Eur sp̄det). i.

Parabolam Alani

pmictis(mibi re qui nequir). i. nō p̄t(dare cā)sc̄ rē promissos
Cōcipit vt pariat mulier dū venerit hora

Tu quoq; suscipiens des aliquando mīhi

Pōit alia gabolā di. q̄ mulier p̄cipit vt pariat dū tps assuerit. s̄lī st
tu suscipias ab aliq̄ dona aliq̄ dēs etiā aliq̄ dū loc⁹ assuerit d̄ tuis
bonis ei donū aliq̄ resbure Lō. (mulier p̄cipit vt pariat dū hora ve
nerit). s. p̄icdi(q̄), p̄ z. z (tu suscipies aliq̄d) a me(des aliq̄ m̄) aliq̄d

Nulla potest sedare sitim flagrantibus vnda

Copia nec cupidi cor satiare viri

Ponit alia gabolā di. q̄ nulla aqua p̄t auferre sitim ab hoib⁹ epate
calidis. sicut sunt hydroponici Sili nullā abundātia bonor̄ tpalium
z diuitiaz p̄t satiare cor hoib⁹ cupidi siue auari Lō. (Nulla vnda)
i. aq̄(p̄t sedare). i. satiare(situm)hoib⁹(flagrāntib⁹)sc̄ epate(nec copia)
id ē abundātia supple diuitiaz(p̄t satiare cor cupidi). i. auari hoib⁹.

Vipera virus habet. que cum calet illud euomit

Claude sinū prohibe. ne calefiat ibi

Pōit alia gabolā di. q̄ vipera est serpēs h̄is venenū q̄ cū calet siue
q̄n irascit euomit illud p̄ os. quare claudē sinū tuū ne il
le serpēs intrēt ibi. quasi diceret q̄ prae cogitatōes h̄nt vir⁹. s. effe;
ctū malī q̄ cū calent. i. delectat euomit illud vīus. s. suū effectū. z in
de prouenit malū siue pccisi. quare debes claudere tuā mētē. ne p̄a
ve cogitatōes intrēt illam Lō. (Vipera h̄z virus) id ē venenū(que)
sc̄ vipera(cum caler). i. irascit(euomit illud)sc̄ venenū(claudē sinū)
supple cor tuū. i. tuū(phibe ne)sup. venenū(calefiat ibi). i. i co: d tuo

De nuce fit corplus. de glande fit ardua querulus

De parua puera sepe peritus homo

Ponit alia gabolā di. q̄ sicut de parua nuce z de qua glāde fuit ma
gne arbores. ita de vno p̄uo puerō sepe fit hō magn⁹ sapiēs z potēs.
q̄e pueros floccipēdere nō debem⁹ Lō. (corpl⁹ fit de nuce). i. de fru
ctu nucis. z de glāde fit querulus ardua) id est alta Sili(homo peri
tus) id est sapiens fit(sc̄pe de p̄uo puer)

Futile vas fundit. sincerū vina retentat

Sic auditā tenet mens bona. fundit hebes

Ponit alia gabolā di. q̄ vas futile. i. fractū effundit vīus sed vas
sincer⁹. i. integrū retinet vīnū z nō pdit illud. sic mēs bona retin⁹ bo
nas doctrinas z bonos mores. z mēs hebes obliuiscit illos Lō(vas
futile). i. fractū(fundit). i. effundit(vīna)sed vas(sincer⁹). i. integrū(retē
tā) id retin⁹ vīna(Sic mēs bona tener) auditā. i. bonos monius. z
mens(hebes) id ē stolidas(fundit). i. obliuiscit.supple auditā

Doctrinale Altum

In nihilum nix alta fluit. si desuper ymber
Decidat. et vicio fama perempta perit

Ponit alia pabolā dī. q[uod] uix alta & magna fr̄titur i[n] nihilum pluviis
desuper cadente. Si[us] bona fama et bonū nomē dep̄ditur vicio ad
uentere & illā denigrat̄ Lon. (nix alta) id ē magna (fluit). i. fr̄titur (in
nihilū. si ymber). i. pluviis (decidat). i. cadat (desup) id ē de celo. Sic
(et fama gépta). i. diffamata l' destruc̄ta (vicio perit). i. crūcie dep̄dit
Stratus humi palmes subeuntibus idiget vlmis

Indiget auxiliū diuitis omnis inops

Ponit alia pabolā dī. q[uod] palmes siue pal² idiget vrgis vlmī. i. illī
magne arboris. vt ide erect² sustineatur. & cu[us] alijs palmirib[us] sit li-
gar² siue fortificet. Si[us] ois hō paup auxilio diuitis idigz vt inde
sustineat & vivat Lon. (palmes strai²). i. pistrat² (humī). i. a terra. in
diget vlmis illis arborib[us] (subeuntib[us]). i. sustentib[us] ipni palmite. scz
p luas f[ig]ulas. Sic(ois inops). i. ois hō paup (idigz auxilio diuitis
Non possum cohibere canem. quin latret ubiqz

Nec queo mendaci claudere labra viro

Ponit alia pabolā dī. q[uod] hō nō p̄t phibere canem quin latret ubique
Si[us] nullus p̄t phibere viu[m] mēdaci quin mēias ubiqz Lon. ego
(nō possum cohibere). i. phibere (canē quin latret ubiqz). i. in oī loco
(ne)p & nō. & nō (queo claudere labra). i. labia siue os (viro mēdaci)

Fumum non ignem iaculatur ab ore caminus

Colloquio non re liuor obesse potest

Ponit alia pabolā dī. q[uod] caminus i. fornicius euomit fumū tñ & n̄
ignē. Si[us] iuidus nō p̄t nocere nisi colloq[uo]. & nō emitit nisi solū vē
tū ab ore quē pdit Lon. (camin²). i. fornicius (iacula² ignē). Sic(liuor). i. inuidia (p̄t obesse) id est
nocere (colloquio) id est f[ab]bis (& non re) id est de facto

Non domus sed dominus laudetur. si bonus is sit

Sinautem dominum spernimus atqz domum

Ponit alia pabolā dī. q[uod] si alijs dñs vel magister alij² dom² sit bo-
nus debem² laudare dñm & nō domū. Sz si sit malus & domum et
dñm spernere debem² Lon. (dñs) upple alij² dom² (laudet & non do-
minus. si is) scz dñs sit bon². Sinautem) p̄ si & p sed et p nō. Sz si dñs
non sit bonus. nos(spernimus dominum atqz domum)

Non ibis rostrum. non ardea deserit anum

Non leuiter vicium. dum facit illud homo

Parabolarum Allani

duo sunt, q̄ nō p̄ntrare vñū cor supple hoīs. l. amor vanus mūdi. q̄
pro eis (amor verus dei) qz illa nō possunt simul esse in codem.

Stratus humi nō surgit item dū poplite flexo

Portat onus graue quo precipitatur equus

Sic homo q̄ magna vitionum mole gravatur

Non nisi deposita mole leuari potest

Pot̄ alia pabolā di. q̄ sicut equ⁹ onus graue portas cades in terra
surgere n̄ p̄ nisi p̄ deponas tale on⁹ sic bō p̄tis suis grauit onerat⁹
surgere n̄ p̄ nisi p̄ta sua deponant p̄ p̄fessionē. t̄ triōez. t̄ sc̄issō
ctōem Lon. equ⁹ strat⁹. l. pl̄tratus (humi). i. terre (nō surgit itē). i. i.
terū (dū). p̄ qñ (portat on⁹ graue quo) sc̄ onere (p̄cipitat⁹ poplite flexo)
id ē cadiū genu curvato (Sic bō qui gravatur magna mole). l. p̄dē
re vitione. n̄ p̄ leuari nisi deposita mole). i. p̄dē p̄tōz

Non quo nauita volet. sed quo volet aura velhetur

Puppis. cum tumidi venerit vnda maris

Non quo p̄positū. sed quo sors ducit eūdum

Est homini. licitum quo decet ire via

Ponit alia pabolā di. q̄ mare existente turbido t̄ inflato seu sp̄mo
lo. nauis n̄ tēdit q̄ nauita dirigere p̄ponit. sed q̄ vnda ducē nūt. Sic
sitr̄ bō nō ducit vitā sua fīm. p̄positū suū sed fīm. q̄ fortuna ducit. vñ
licitū est boī pgere q̄ via ip̄m ducit Lon. (puppis). i. nauis nō vebit
id ē trahit (eo) supple loco) q̄ nauita voler. i. vclii (sed eo loco q̄ vnda
maris vebit). i. trahit l̄ ducit (cū vnda mar. tumidi). i. statī (venerit)
sitr̄ supple n̄ vado (p̄positū). i. infra p̄positū huc volūtate. sc̄ vado sup
ple eo loco (q̄s sors). i. fortuna (ducit eūdū. licitū ē boī ire) supple eo lo
co (quo via ducet)

Apparet t̄ fantasma viria. sed rursus ab illis

Vertit in nihilum. quod fuit ante nihil

Sic adeſt t̄ ab eſt fugitiū gloria census

Nō prius aduentat q̄s quasi somnus eat

Pot̄ alia pabolā di. q̄ sicut nob̄ somniātib⁹ apparet multa fantas⁹
mata q̄ nō s̄t i rez natura. nec qñc possent ec̄. q̄ m̄ eis s̄a videt. sed
nob̄ euigilatib⁹ t̄ de somno surgerib⁹ falsa noscīt t̄ i nihilū redigūt
t̄ sic idē reduciſ in idē. qz nihil reduciſ in nihil. Sit̄ ē de gla t̄ bō
nore mūdi t̄ bonoꝝ e⁹ q̄ p̄ morē q̄s̄ somnis a nob̄ videtur. Et ad
huc paupes mltos viuere videm⁹. q̄ m̄ oī diuites t̄ potētes fuerūt

Doctrinale Altum

diuinitas eoz et poterit pereire nunc qsi somnia videtur. qz in nibilu sunt redacte. Lon. (fatisima). i. somniū lapparet viris. hq qd fuit an) .i. p̄us nibil. & tis rursus). i. iterato (in nibilu. ab illis) sc̄ hoīo siue viris somniātib⁹ (gl̄a celus). i. diuinitas fugitiui adeſt et abeſt sic). i. taliter (que) supple gloria (non aduentat) id est non aduenit prius (q̄ eac) id est recedat (quasi somnus) id est ad modum somniū

Dum calor est et pulchra dies formica laborat

Ne pereat dum nix venerit alta fame

Sic iuuenis dū tēpus habet sudoribus aptum

Quetat qui possit lassa senecta frui

Ponit alia gaboliā dī. q̄ formica estate calida diez clara vigore in cessione p̄ victim laborat suāqz puisionē faciēs nūdū suū granis replet ut dū hyēs aduenierit et nix sup terrā ceciderit deinde viuere possit absq̄ labor. Sūl iuuenis dū tēp⁹ hz et corp⁹ aptū laborib⁹ icesanter laborare debet; ut senectute adueniente de suis p̄prijs laborib⁹ sine opprio viuat et nutritur. Lon. (formica laborat. dū) p̄ q̄ calor est et pulchra dies). i. q̄ estas ē ne pereat fame). i. ne deficiat dū nix al/ tavenerit. sic iuuenis qrat supple illud (q̄ senecta lassa). i. tpe senectutis (possit frui). i. vti (dū) p̄ q̄ habeat tēp⁹ aptū). i. p̄uenies (sudoribus). i. laborib⁹. vñ legunt rales solus. Dum iuuenes estis et tēpus babere poteſtis. Cur non addiscitis ne vñq̄ bestia sitis

Non adeo sublime leuat leuis ala volucrem

Quin redeat rursus rura relicta petens

Non ita subiectos rota surgens tollit in altum

Quin vergens illos rursus ad ima ferat

Ponit alia gaboliā dī. q̄ ala nō in tm eleuat suā volucrē in altū qui adhuc sperat ad ima loca redire. sc̄ ad terrā. Si rota fortune nō in tm eleuat hoīe, qn adhuc pos̄ illū dep̄mire et ad ima loca reducere Lon. (ala leuis n̄i leuat volucrē). i. autē (adeo sublime). i. ita alter (qn redeat rurs⁹ petens rura relicta). i. qn reueniat ad p̄ta dimissa (sic rota) supple fortis (urgēs n̄i collit). i. n̄i portat (i. itū subiectos). i. subleuctos (libi ita). i. itū (qn vñq̄). i. portas). i. s̄ ferat rurs⁹ ad ima). i. ad bassa

Ebrini ante bibit q̄s nauſeat. ante ligurit

Oz vomat. ante leuat q̄s pede firmus eat

Non sic in nobis. nec est sic ordo retentus

Ante docere modo q̄s dividisse iuuat

Ponit alia gaboliā dī. q̄ ebri⁹ bibit anq̄s nauſeat. et gulosus ame;

Parabolariū illāni

dicitur aīq̄ vomat, et hō surgit aīq̄ vadat. s̄ h̄ic ordo n̄ ē in bōlibr: q̄ a
liq volūt cūl̄ ēē m̄gr̄ aīq̄ st̄ discipli. et cīl̄ dñi q̄ fui. et sic d̄ alīs
Eoni. Ebrius bibit ante q̄ naulear, et ligurūt ante q̄ vomat, et levat
id est surgi (ante q̄ eat firmus pede, non supple est sic in nobis, nec
ordo retentus sic in nobis iuuat modo docere ante q̄ didicisse)

Non emitur care res legibus empta fororum

Venditor et emptor sunt tibi mente pares

Sed nibilest sub celo quod sit carius emptum

q̄ quod emunt longe fronte rubente preces

Ponit alia pabolā di. q̄ res ēp̄ra legib⁹ foroz. id est realē ad modū
mercātiꝝ i foro siue nudinib⁹ n̄ emis care s̄ nibilest ēē p̄tū cari⁹ s̄ ce
lo q̄ illō qd̄ p̄ lōgas p̄ces emis et maria verecūdia Lō. (res ēp̄ra legi
bus). i. p̄uerudinib⁹ foroz n̄ emis care. vēditor et c̄ptor sunt ibi pa/
res m̄tre). i. c̄ordes (Sed nibilest ē sub celo qd̄ sit emptū cari⁹. q̄ qd̄
longe preces emunt fronte) id est facie (rubente) id est verecundante

Dentibus attrita s̄ rursus bos ruminat herbas

Ut totiens trite sint alimenta sibi

Sic documenta tui si v̄ is retinere magistri

Sepe recordaris. que semel aure capis

A. poit alia pabolā di. q̄ sicut bos herbas p̄ eū comestas sepius ru
minat et attinet: vt sic attrite leui⁹ ille herbe i stomacho digerat. Sic
sūr si tu vel̄ retinere documenta tui doctor, q̄ semel ab eo audiuiti. ne
esse ē vt ea sepe recorderis i aio tuo. Lō. (bos ruminat rursus herbas
attritas dētib⁹. vt supple herbe) trite tories sūr alimēta). i. nutrimen
ta sibi (Sic recorderis sepe documenta tui magistri que capis) id est
concipis(aure) id est per aurem(sī vis retinere)

Follibus inclusas faber improbus excitat auras

Dum ferrum durum molliat ipse focus

Sic ortus furor intus agit precordia stulti

Dum reddit molles litis agone vires

Poit alia pabolā di. q̄ faber excitat vētū iclusus i follib⁹ ē ignē q̄us
et ferr ex̄tis i igne fiat molle. Sic furor iclusus i corde agitat corp⁹
bois i litis agone: quiesc ipm corp⁹ molliat et fiat debile: et hō fiat q̄i
mūr et iſensat⁹. Lō. (faber iproba excitat auras). i. vētū (iclusus fol
lib⁹). i. ill'instrumētū ipē fol⁹ molliat ferruz dūz. Sic furor). i. ira
(ortus intus agit) id est agitat(precordia stulti) hominis(dum) id ē
donec (reddit vires molles agone litis)

Vlo e molosorum latebris arcentur onagri

Exit et ipse canū dente timendus aper

Sic et presbyteri viciosos virgere debene

Et nisi penitentia ense ferire dei

Doctrinale siltum

Ponit alia pabolā dī. q̄ asini siluestres voce leporioroz cogūf exire latebras siue foveas. et etiā aper qd̄ ē aīal valde tūmedū silr exit foveam canib⁹ mordētib⁹ eū. Silr presbyteri q̄ sunt canes ecclēsī custodiētes. virtuosos ⁊ malos hoīes querere debet ⁊ illos castigare dēte. i. sermone. ⁊ nū se velit emēdare debent eos enīe iusticie punire. vt alijs cedat in exēplū. Lō. (sonagri). i. asini siluestres (arcet). i. cogūf (exire latebris). i. a locis obscuris (voce molosoz). i. illoz magnoz canū (et aper). i. porc⁹ silvestris (tūmed⁹). i. metuēd⁹ (exit dēte canū). i. canib⁹ eū mordētib⁹ (sic presbyteri debet arguere virtuosos) supple hoīes. ⁊ nū si ipi virtuosi penitent. presbyteri (dēte virtuosos ferire enīe dī). i. iusticie
Et diues atq; miser fuit oīis rex mida diues

Auro. sed vite pditione miser

Sic custos cenus. sic omnis viuit auarus

Dum nihil ⁊ multum possidet ipse boni

Ponit alia pabolā dī. q̄ sicut rex Mida sic appellat⁹ fuit potēs ⁊ p̄ maxie diues ⁊ plen⁹ opib⁹ mīdanis. sed fuit miser ⁊ paup. pditione sue vite. Sic auar⁹ ⁊ custos cenus multa t̄palia possidz bonaz in nil boni possidet. eū scipm̄ n̄ possidet Lō. (rex) Mida fuit oī diues et miser fuit inq̄ diues auro. s; mis⁹ pditione vite. sic omnis custos cē⁹ id est pecunie (viuit sic). i. talis (z oīs auar⁹ sic; dū ipē). i. auar⁹ (possidet multu. ⁊ nūl) p no ⁊ aliqd. ⁊ nō (possidet) aliqd (boni)

Hesperus astroz se prefert vespere primum

Et facit immensum quo micat ipse iubar

Sic cito non tarde se monstrat egentibus ille

Qui clarum gemini lumē amoris habet

Poīt alia pabolā dī. q̄ hesper⁹ ē qdā stella q̄ pcedit alias stellas i. veſe. ⁊ pmo mōstrat hoīib⁹ q̄ alie stelle. ⁊ de se tantā claritatē emittēt ac si ceteris stell⁹ r roti mūdo suā claritatē pberē vell. Silr vir scūst iust⁹ ac amic⁹ cordial se onīid paupib⁹. ⁊ eo z amic⁹ q̄tociū p̄ eis sua bōa disp̄git ⁊ iuxta possibilitatē suā succurrere para⁹ ē Lō. (hesper⁹) illa stella p̄fert se p̄mū astroz vespe ⁊ facit iubar imēlūz q̄ ipē. hesper⁹ (micat. sic ille mōstrat se egētib⁹). i. indigētib⁹ cito ⁊ nō tarde (qui hz lūmē claz amoris gemini). i. duplicati siue fortificari

Eolus ingentes ventoz temperat iras

Et mare neptunus se pe tridente domat

Sic se domīnus faciat feritate timeri

Qui regīmen magne gentis habere cupit

Parabolarum Alani

Ponit alia gabola di. q̄ col⁹ q̄ vētos pacificat sepe pacificat īgētes
iras vētoz. z neptun⁹ de⁹ maris magna crudelitate sua tēperat ma-
re ipetwuz. Sic sili bō ɔstitutus i dignitate z potentia h̄ns sub se
multos subditos. illos sub pedib⁹ tenere debet. z q̄iqz eis delinquē
tib⁹ grauitate pūire vt hēatur i timore. vt ne t̄pi ḥ eū iſurgāt z eleuē
tur. Lō. (Eol⁹ tpat iras īgētes). i. magnas (vētoz. z neptun⁹). i. dō
maris (tpat iras vētoz marте tridente). i. bello crudeli (Sic dñs faci-
at sese timeri feritate). i. crudelitate (q̄ cupit h̄re īgimē magne gētis)

Bella mouet cītius cui delunt cornua thaurus

Q̄ qui cornuta fronte ferire potest

Sepius in vicos pueros pugnare videmus

Q̄ validos homines. quis solet esse vigor

Pūit alia gabola di. q̄ thaurus iuuenis q̄ nōdū cornua gerit seu b̄z
mūcū cui⁹ mouere bella q̄ magni thauri q̄ magna gerunt i capite cor-
nua. Sic sili sepius videm⁹ bellare pueros iuuenes z eriā hoies mi-
seros nullā prātē h̄ntes. q̄ hoies robustos z potētes. Lon. (thaur⁹
cui cornua delūc). i. deficit (mouet cītius bella q̄ thaurus q̄ p̄t fer-
re frōte). i. portare i capite cornua. Sic videm⁹ pueros pugnare se;
pius in vicos q̄ hoies validos). i. robustos (qs). i. q̄b⁹ (vigor; solz ee)

Impatiens aratri si bos iungatur aratro

Tortam non rectam capit arando viam

Sic sunt qui retrahunt gradientes sepe retorsuz

Cum videant illos carpere lucis iter

Pūit alia gabola di. q̄ si bos indomit⁹ iūgaf arato cū boue domis;
to; deniat a via recta in q̄stū p̄t z aliū boue seu trabit nec sinit eum
rectā viā pgere. Sili si malī viri iūganf cū bonis z videat bonos re-
ctā viā pgere; deuiāt illos inq̄stū p̄t vt teneat viā torta; nec sinit
illos facere bonū qđ. posuerūt. Lon. Si bos ipartēs aratri). i. indo-
mit⁹ (iūgaf arato. capit viā torta z n̄ rectā. Sic sunt (supple illi (q̄ re-
trahunt sepe gradientes) supple iter rectū (retorsuz). i. ecōuerso (cū vide-
ant illos) sc̄z bonos (carpere). i. cape. iter lucis). i. iter iusticie

Cū niue cū pluuiā cū grādine utere capras

Ac niti contra fronte videmus oves

Iniustos fcuas. ira. nephias. iniuria captant

Sed iustus tota corde reficit eis

A. d. q̄ nos vide⁹ caps z oues frēte cornua ḥ pluuiā grādine z niue
q̄bo iūlūt, sic cē bōi hoies resistit mal' p̄ suā p̄statiā. Lō. nos (vi de⁹

Doctrinale Altum

capras et oves vertere, ac niti). i. bellare, supple cum (fronte, cu' nive
cu' pluia, cu' gradine, ira nephas et iniuria rapra), i. fedū (i iustos)

i. contra iustos (sed iustus) supple homo (resistit eis toto corde)

Non potis est pelagus leuiter trāsire liburnus

Ni sit qui remis currere cogat eum

Non valet ad metā cursum producere cursor

Ni sibi pes et spes auxilientur ei

Ponit aliam parabolā dices, q' liburn⁹ ē nauis q' nō p̄t trāsire mare
nisi habeat p̄ductore q' ducat eā remis. Si līr cursor ad metas sui cur
ſ' ire nō valet sine pedib⁹ et volūtate currēdi vel eūdī. Unī p̄ h vult
autoz inuere q' aliqđ op⁹ pficere nō possum⁹ nisi illa habeam⁹ que
sunt nobis necessaria ad pficiendū illud op⁹. Unī tria sunt necessaria
ad pficiendū aliquod op⁹. Icz posse scire, et, velle, de qbus si desir vñū:
inceptū op⁹ pficere nō valem⁹. Unī catho Quod possis id tēpta zē.
Lon. (liburn⁹). i. illa nauis (nō potis). i. potes ē (trāsire leuif pelag⁹)
i. mare (ni). p̄ nisi. supple sit aliqđ (q' cogat eū currere remis, cursor nō
vz, pouere cursū ad metā). i. ad finim (nisi pes et spes auxilientur ei)
Longius ille videt, qui multos spectat ocellis

Q' cui dat vñsum solus ocellus homo

Idcirco vaccam seruādam tradidit argo

Sponsa iouis iuno, non poliphebe tibi

Ponit aliam parabolā dices, q' ille longius videt q' plures oculos
bz q' qui vñicū oculū habet, quare iuno sponsa iouis dedit vaccam
seruāda argo qui centū habebat oculos et nō poliphebo qui solūm
ocellū habet. Q. diceret, q' tu nō debes plus credere tue soli opinio/
ni siue p̄silio vñius hois q' plurū hominū, q' vt muniter dī. Pl̄
vident oculi q' oculus. Lōtrūc (ille qui spectat), i. q' respicit (mult⁹
ocellis). i. oculis (videt longius q' homo cui solus ocellus) id ē (ocu/
lus dat vñuz, idcirco). i. p̄ter hāc cām. o (poliphebe iuno sp̄sa iouis
tradidit vaccā seruādā argo), i. tali homini centum oculos habenti
et (nō tibi) q' non habes nisi vñum oculum

Vim minus exercet, q' late sp̄argit ignis

Q' cui collecte vim tribuere faces

Fortius inuadit qui vires colligit hostem

Q' qui disp̄sis viribus instat et

Dicit q' ignis sil' segregat⁹ maiore emittit calorē q' disp̄sus et sege
gar⁹. Si līr gētes sil' ex̄ntes si in bello fortiores q' disp̄si et segregati.

Parabolæ Alani

Lonis ignis q̄ spargit late exercet vi min⁹ supple q̄ ignis (cui facies collecte). i. ligna sūl collecta (tribuere) i. tribuert. supple ho (q̄ colligit) i. sūl aggregat (vires). i. bellates (inuadit fortius hoste) supple q̄ ille q̄ instat ei. i. obuiat hosti (dispersis virib⁹). i. segregatis bellatib⁹.

Pessimus est hostis qui cū benefeceris illi

Fortius insurgit bella mouendo tibi

Si carni fac uelle suū si bella moueri

Vis tibi. si pacē colla domato fame

Domit parabolā dicens. q̄ nō est host⁹ peior q̄ ille q̄ malū reddit p bono. quare si habebas hostē nō des ei supra te prātē. nā si dñerur tibi multū nocere poterit. Sūl cū caro nrā sit inimic⁹ nr̄ mortalis. non debemus sibi dare prātē supra nos. i. supra spūm nr̄m. cuz habeam⁹ eā i prātē nrā. sūl debem⁹ eā sub iugo tenere ⁊ fame ac abstinentijs seu penitentijs dormire. ne ptra nos insurget. vñ. Luxuriat raro nō bñ pasta caro. Lōstrue (hostis ē pessim⁹ q̄ insurgit fort⁹ tibi). i. ptra te (bella mouendo. cū) p qñ. supple tu (bñ feceris illi) Sic fac carni vel le suum si vis bella moueri tibi) et si vis inq̄ (moueri tibi pacem. col la) id est carnes (domato fame)

Capitulum tertium

On teneas aurū totū. qđ splendet vt aurū

Nec pulchru pomum quodlibet esse bonū

Non est in multis virtus quibus esse videtur

Decipiunt faltis lumina nostra suis

Plus alios q̄ mellis habent in pectore tales

Quos sanctis similes simplicitate putes

¶ Hic incipit tertii capl'm hui⁹ libri in quo pcedit p sex metra Et pmo ponit parabolā dī. q̄ torū illud qđ splēder vt aurū. ⁊ oē pomū pulchru l̄z videat bonū nō tñ est bonū. Sūl multi sunt hoies qui vident esse sapientes ⁊ tñ nō sunt. ⁊ multi vident veraces q̄ tñ sunt falsissimi. ⁊ plures vident esse sci q̄ tamē sunt pessimi. qui ab extra vestiti sunt vestib⁹ ouiu ⁊ innocēti. untrisecus at sūr lupi rapaces vt habeat in euāgelio. ⁊ etiā multa vident nobis bona q̄ tñ sunt pessim⁹. ¶ Non teneas torū supple illō (qđ splēder vt aurū eē aurū). Nec teneas qđlibet pomū pulchru eē bonū. sic & tūs) q̄ vident esse in multis nō est) sūl in illis. supple tales hoies (decipiunt lūna nostra). i. ocūs los nostros sūre mēte nostra (suis falsis) supple lūnib⁹. tales (hnt in pectore). i. in corde plus (aloes). i. amaritudinis vel falsitanis (q̄ mel

Doctrinale Altum

lis). i. dulcedinis vel viratatis (quos) scz supradicatos (putas) supplice
(siles scis) supple boibz (simplicitate). i. sanctitate

Morsibus aggredit lignum capra quo religatur

Num sibi nil aliud detur quos lacerare queat

Quauis delicias cupiat sibi quisqz necesse

Ut capiat omes id quod habere queunt

Nil prodest optare magis vel querere nobis

Qz qd vel quantu vult deus ipse dare

Ponit autor aliaz parabolā dicens. q capra non hñs qd comedere corredit suū p̄sepe Sic cū oēs cupiat esse diuites. tamē necesse est vt solū capiat bona que sibi accedere p̄nt qz nō oēs p̄nt esse diuites. nec p̄dest plures diuitias nobis q̄rere qz deus nobis velit p̄sta re. ipē em̄t deus scit quibz indigemus ad salutē corporis et sie Lōstrue (capra aggredit morsibz) supple illud (quo lignum religat. nil) pro non et aliquid. cuz aliquid aliud nō sit ribi (qd dēt sibi Quauis quisqz) i. qlibz hō (cupiat diuitias) supple brē (sibi ē necesse vt oēs capiat id) i. illud (qd queat). i. p̄nt (hō. optare v̄ querere magis qz) supple tot (qd vel qz tu ipē de⁹ vult dare. nil) p nō et aliquid. nō p̄dest nob) aliquid

Ad vasa neptuni fontes et flumina currūt

Et quocunqz potest currere currīt aqua

Post valles quas semp amat dilabitur vnda

Et colles odio quas habet illa fugit

Quis satis est his plura fluunt his vndiqz fecit

His datur his emitur pauper ubiqz iacet

Autor ponit alia parabolā dicens: q aqua naturaliter descendit deoz
suz et querit societate aquaz. s. mare. et magni fluuij naturaliter per
gut illuc. et porui riuiuli tēdūt ad magnos fluuijos et p̄flugunt ill. sed
nunqz mare ascendit p̄ fluuijos nec fluuius p̄ riuiulos. sed eonversa
maior q̄titas aq̄ attrahit ad se minores aq̄s. Sic sic est de diuitijs
hui⁹ mudi. q sp̄ tēdunt ad dūtores et potētores. ybi ē cōgeries ipaz
diuitiaz et difficulter ad pauperes dirigunt: cū illis nulla sit diuina
rū zgeries. h̄z eos fugiūt imo port⁹ ad diuites accedunt. et sic maior di
uitiaz q̄ntitas attrahit ad se minores ut fort⁹ radicētur ibidē Lon
(fontes et flumina currūt ad yada neptuni). i. ad mare (et aq̄ currit qz
cūqz p̄t currere vnda) id ē aq̄ (dilabitur sp̄ p̄ valles q̄s amat. et illa)
scz aq̄ (fugit colles). i. mōtes (q̄s) supple colles (bz odio. Plura) id ē plu
res res (fluunt his) supple boibz (q̄s). i. q̄bo (satise). i. plura bona seu di

Parabolæ Alani

virtus sunt (seruit his) id est poratur diuinitus (yndiqz datur his, emittur his), i.e. diuinitus (pauper ybiqz iacer), i.e. nullus reputat. Et nota, q̄ ista tria s̄ba q̄ ponit in littera: sc̄ fert das et emit sunt ipersonalia.

In boream zephyritum conuerti sepe videmus

Nomine mutata rursus et hunc in eum

Non tamen ammiror de tempore si varietur

Cum sic cunctoz conditor ipse velit

Sed miror miranda nimis vaga corda viroz

Cur totiens mutant se prohibente deo

Ponit alia parabolam di. q̄ zephyrus, i. ille vetus sepe mutat in borea et ecouerso, nec miramini ita tempus ita varietur cu d̄s ita velit et ordinauerit, sed multe ammiror cur cor bovis mutet de bono in malum cu d̄s hoc nolit. Lon. nos (videm⁹ sepe zephirus) illū vetū: pueri in borea; et videm⁹ sepe (huc) sc̄ borea pueri: rursus in eū: i. i zephiz (nois) mutato. Et ego: nō ammiror de tigre si variet; sic cu ip̄e zdi cor: sc̄ deus: velit sic: i. ordinavit sic (Sed miror miranda nimis). i. valde: cur: i. quare: corda vaga viroz mutant se toties deo prohibete

Non aliam legem patitur fur q̄ latro captus

Quāuis de nocte fur eat. ille die

Nō minus hic peccat q̄ censum condit in agro

Quā qui doctrinam claudit in ore suam

Absit commissum sine lucro ferre talentum

Ne seruos nequam vos vocet ita dei

Ponit alia parabolā di. q̄ fur captus nō minus puniet q̄ latro, nec ecouerso, i. fur eat de nocte et latro eat de die. Nec ille minus peccat q̄ pecunias abscondit in agro q̄ ille qui sc̄as suā abscondit: nec vult alios docere. Quare diuinitus male acquisitas et sine lucro, i. sine pena tenere nō debem⁹: ne ira di vocet nos seruos nequam et prauos, et mitramur in tenebras exteriores. Lōstrue (fur captus nō patit a/ liā lege: i. puniōez: q̄ latro, q̄ quis fur eat d̄ nocte et ille: sc̄ latro: eat de die: et supple ille: q̄ abscondit cēluz: i. pecunias: in agro n̄ peccat mi nus q̄ qui doctrinā suā claudit in ore: suo: ferre), i. portare vel tene re: talentū: i. denariū: missuz: id ē acquisitū: sine lucro: i. d̄ sine pena vel labore: absit: procul sit. Ne: p̄ ut et nō vt: ira dei nō vocet vos ser uos nequam id est malos

Non opus est somno sprenes ingredienti

Doctrinale altum

Nec sibi qui studio falsa cauere volei
Sepe stilum vertit qui versum vertere debet
Dentibus est yngues scalpit et usq; caput
Querit ea primum. q postea ponere possit
Non apte queuis verba locare potes

Poic alia gabola di. q opus somni vel dormitionis no est intrati pycu
la vel certamina. et ille etiam dormire no dicitur. q studio se vult visitare fal
sa. i. falsitates et deceptions mudi. et dissimilatoz frater. huius sepe fratre
materiam usus. et ille qui suos rodit yngues dentib; aut caput suum
scalpit no facit quenam nec honestum. Et ita sicut pdcia no venit ad
positum. immo quis nocet. Sicut oia rba no venit ad positum nec sunt
diceda. qd quicq; nocet. Unusq; editiones requirunt ad bii loquendis.
q pnt in hoc huius. Qui. qd. cui. dicas. cur. quo. qn regras. vt lari
ptinet in libro de mo loquendi et tacendi. Lon. (opus somno no est in
grediens syrenes). i. picula maris (Nec) p 2 no. et no est opus somno il
lis (qui voler cauere falsa sibi studio). i. cu diligentia. Et supple ille (q
dicitur frater huius sepe stiluz). i. materiam. Et supple ille (q est). i. come
di fratrib; rodit (yngues dentib;). i. cu dentib; et scalpit caput. usq; qn pmo
i. pmo (ea q possit ponere postea) sic et tu (no potes locare quis ver
ba apte). i. conuenienter

^{num 2} Tersites vicium non vices auxit achini

Inops virtutis garrulitate potens

Sic inter scacos alpinus inutilis extat

Inter aves bubo. fucus et inter apes

Inter narrantes ciphram iuuat esse figuram

Et vult multotiens anticipare locum

Ponit alia gabola di. q Tersites fuit ho inutilis et cares fructibus
sed garrulitate plenus. hic posuit inter grecos bellantes pro hostes
suos bii auxit eoz nuerit. sed no puer virib;. Sic alpinus inutilis
stat sepe int scacos. i. i ludo scacoz. et bubo stat iuui inter aves. et fu
cus inter apes. et ciphra. i. zero sepe stat inter alias figuram nuerales
qz multoties vult procedere. et de se nihil valeat. Sicut multi si hoies
miseri et inutilis qui antedicti viros prudentes puidos atq; sapientes.
et opus simili pteres tui per ceteris audiri volunt. Sicut et multe si mulie
res meretrices et famae qz solum procedere pbas et honestas mulie
res. et eas spernere no verecundat. Lon. (Tersites) ille ho (inops fru
tis). i. cares fructibus. sed (potes garrulitate). i. abudans i pbris (auxit). L.

Parabolarum Alani

augmentavit (nunc). i. multitudine, et (no vires). i. fortitudine (achinus)

i. greci (sic alpinus iurit exar). i. statutis scacos). i. i ludo scaco et

bubo exar iuri inf aues). i. inf volucres (et suc exar iuri iter apes)

et (iuriat). i. placz l'elecrat (ciphra) illa figurā (ce int figurās narrātes

i. nūerātes. sup. cifra (vult militiōes anticipare locū). i. aliaz figuraz

Suparat instates psmos breuis insula fluctus

Et pacem gemini continet vnda maris

No possunt thauri concurrete fronte minaci

Dum baculiz pastor subleuat inter eos

Apula gens lucanaq; semp bella minantur

Et rabiem media gens venusina vetat

Ponit alia gabola di. qdūs ē insula qdā in mari qd licz sit pua tñ
sp resistit mari. nec mare p̄t illa insula suis fluctibz subuertere. immo
p̄ supat mare. Silt etiā thauri licz sint magni et fortes. tñ p̄sente p̄
uo pastore cū baculo eis mināre sciuicē ferire n audet. Silt gens
lucana et ges apula inf se freqnt atrocia bella gerūt. qd multe et po-
teres sint. tñ ges venusina qd pua ē et paucatā in nūero qd in potentia
illas gentes (lucana sīz et apula) invicē debellare ibibuit. Per hac pa-
bolā docz nos aucto. qd quis sim potētes et divites tñ capiamus
tūrgia et lices cū paupibz et quis hoibz eos vilipēdēdo. qd freqnt di-
ues supas a paupē. potētes ab ipotēte. et magn⁹ a quo. et foris a debili.
vt p̄z in lra. Et dicitur dī qd pu lapill⁹ sepe magnā subvertit turrim
Lon. (lsmos) exīs (brevis insula). i. pua illa (supat). i. resistit (insta-
res flue). i. sibi obuiāres. Et supple hec illa (et in pace mar⁹ gemi-
ni). i. geminati l multiplicari. Et (thauri n p̄t concurrete fronte mina-
ci). i. cornibz elaz (dū) p qn. qn pastor subleuat baculū inf eos) scilicet
thauros. Et ges apula et ges lucana) ille due gentes sic appellare (mi-
nat). i. mouēt (sp bella) licz inter se mutuo. Et ges venusina sic appel-
lata (media) existens inter illas duas gentes. vetat. id est prohibet
(rabiem) id est furorem predictarum gentium

In cauea propria fit atrox et aspera vulpes.

Que postius fugeret. si foret illa foris

Improbis et mo dax canis est in limite nōto

Dum videt auxilium vīm sibi ferre canum

Inter consortes audacior est homo nequam

Quam sit i extraneis hoste minante locis

Ponit alia gabola dicens. qd vulpes epistes i ppria cauea ē atrox
mordax et aspera. que si esset eptra caueam vīq; fugeret. Et canis
multis alijs canibus associatus est atrox et mordax. qui si solus es,

Doctrinale Altum

set fugeret A simili homo neq; et prauus et iniquus existens inter socios suos est iniuriosus loquax et audax ad iniuradēdū aliquē q; si fōret solus vtiq; fugeret et taceret Lon. (vulpes fit atroc). i. crudelis (et aspera) id ē seroſ (in caue apria) id ē in antro suo que sc̄ vulpes :fugeret potius: .i. citius si illa: sc̄ vulpes foret .i. esset foris: id ē extra caueā suā: Ex canis ē improbus et mordax in lūmē noto: id ē in domo nota: dū: pro quando: qñ: videt vñ canum ferre auxiliū sibi: Sic: homo neq; id ē prauus: est audacior inter colores: id ē iter socios suos: sc̄ sit in locis extraneis. hoste minātē: id ē obiurgātē

Inuentum tarde leporē cito perdimus inter
Vepreculas. cum sit tēs fugitiua lepus
Perdimus anguillam manib⁹ si strigimus illā
Cuius labilitas fallit in amne manus
Sic abit inuentus nisi conseruetur amicus
Et nisi libertas mutua seruet eum

Dicit autor q; si rep̄imus lepoz̄ tarde vel raro tamē cito pdim⁹ enī inter vepres et spinas intratē: Silt si teneam⁹ anguillā et vt mez̄ li⁹ teneam⁹ fortius strigimus. et quāto plus strigimus rāto citius eā pdim⁹. A simili ē de amico. q; si rep̄imus quis tarde m̄ cito pdim⁹ n̄ nisi mediata libertate teneamus eū Lon. nos (pdim⁹ cito inter vepreculas). i. inter duinos (lepoz̄ inuenē tarde) id ē raro et cū magno labore(cū) ipellepus sit res fugitiua) Et nos (pdim⁹ anguillā dū strigimus illā manib⁹). i. cu manib⁹(cuius) sc̄ aquille (labilitas fallit). i. decipit (manus in amne) id ē in aq; sic amicus inuentus abit id ē recedit (nisi seruet, et nisi libertas mutua). i. continuata seruet eū) sc̄ amicū v⁹ Nō habet anguillā per caudam qui teneat illam Non bene firmus erat digito qui soluitur uno

Nodus. nec fortis tam cito fracta fides

Nunq; fidus erit qui definit esse fidelis

Nunq; qui non est fidus amicus erit

Ex quā conueniunt duo pectora pectus in unum

Sas est ut maneant pectora pectus idem

Ponit aliā pabolā di. q; nod⁹ q; cu vno digito soluit rō ē bñ firm⁹. etiā fides q; si soluit nō ē bñ firma Deinde dē q; ille q; definit cē fidel⁹ nō erit vñq; fid⁹. et q; nō ē fid⁹ nūq; erit amic⁹ Et q; duo amici pueri in vñ sc̄ in voluntate. q; sunt eiusdē voluntatis. id pueris ē vt

Parabolam Aliani

ut duo corda sc̄z duoꝝ amicoꝝ cōueniat in vnuꝝ Lon. (Nodꝝ q̄ sol
uitur). i. dissolutis digito n̄ ē bñ firmꝝ Nec fides rā cito fracta) supple
ēforsit) i. firma Et supple ille (q̄ desinit esse fideliſ. nūq̄) p̄ nō r̄ vñ
q̄. nō erit vñq̄ (fidꝝ) Et ille (q̄ nō ē fidꝝ. nūq̄) p̄ nō r̄ vñq̄. nō erit vñ
q̄ (amicꝝ) q̄ (ex q̄ duo pectora pueniunt in vnum pectus. fas est ut pe
ctora illa (maneant idem pectus id est vna voluntas

Mente minus sanus q̄ corpore creditur eger

Qui medicos eius fuste vel ense ferit

Quis magis insanus q̄ cecus in ardua ductus

Si tunc contemnat felle tumente ducem

Lippo non lusco colliria nigra medentur

Qui semel est luscus non nisi luscus erit

Ponit aliaꝝ gabola di. q̄ infirmꝝ q̄ suos medicos vult peccare cre
dit magis eger in insanꝝ mēte q̄ corpore Dem̄ dr̄ q̄ valde insanꝝ est
cecus q̄ existes in c̄pis p̄tra suū ductorē insurgit q̄ bñ p̄t & berari a
suo ducore. q̄ si dimicat enī nescit q̄ vadat postea dr̄ q̄ colliria nig. i.
illa vnguera bñ medet hōi lipo. i. hōti oculos lipposos sed nō lusco:
q̄ q̄ semel ē luseꝝ nō erit nisi luseꝝ. i. sp̄ erit luseꝝ Per hāc gabola vult
autoꝝ innuere q̄ tu nō dēs insurgete seu p̄cedere i. tuos bñfactores
q̄ q̄dīe q̄bi succurrūt in tuis necessitatibꝝ. q̄ si alt̄ fecer̄ p̄tra teip
suz p̄cederes: i. q̄ talia faciūt fatui s̄t. i. nō nisi fatui enīt Lon. (Eger)
i. infirmꝝ (q̄ ferit medicos eiꝝ enīl fuste credit) supple eē (minꝝ sanꝝ
mēte q̄ corpore. Quis) supple eē (magis insanꝝ mēte q̄ cecus ductus
in ardua) i. in c̄posiſi p̄tenat tūc ducē) sc̄z suū (felle tumēte) i. ira ca
lente (colliria nigra medēntur lipo) id est homini habenti oculos lipo
pos. et (non lusco) id est homini habenti oculos luscos

Nolumus in cirpo quic non est querere nodum

Nec sup̄ infirmum ponere magna gradum

Pasce canem. pastus tuus illum leniet. et te

Quāvis cedatur lesus amabit herum

Fac seruo neq̄ bona semper. et omne qđ illi

Prebueris perdes. cum libi nullus amor

Ponit aliaꝝ gabola di. q̄ i cirpo sive circulo nodꝝ q̄rendꝝ nō ē. q̄ in
illo nullꝝ nodꝝ ē. etiā magnū onꝝ p̄fīrmos i. debiles gradꝝ sc̄adere
nō p̄t. Dem̄ dr̄ q̄ si tu habeas canē i. illa pascas te s̄ḡ amabit. i. quā
uis ate cedat. nī ad te s̄ḡ reuertit Sūl̄ ē de suis q̄ si sit boni i. lic̄a

Doctrinale altum

te q̄nq̄ ledūf. tñ ad te sp̄ reuerteret et tibi debite fuiēt. h̄ s̄ malis sint et iniqui. de te ncc de tuis reb̄ curabūt. et quicqd sibi feceris h̄ perdes q; suos bñfactozer pr̄sus ignorāt. vñ vbi non q̄dct̄ amor ibi fideli tas q̄rēda h̄ c̄. sicut nec in circulo q̄red⁹ ē nod⁹. L. on. supple nos (no lam⁹ q̄rere nodū in cirpo). i. in cirpo (in q̄ nod⁹ non d̄). et supple nouimus (ponere magna sup̄ ḡdou inserviū). i. debilē. Dulce canē. pastus tu⁹ leniet illū. et amabit te herū. i. dñm suū q̄uis cedat) supple a te

Ridiculus mus est. qui murib⁹ imperat. et qui

Tanq̄ rex horz. sic dominatur eis

Non minor est risus de seruo quando leuatue

In dominum. quando voce manu ferit

Asperius nihil est humili dum surgit in altum

Pungitur in celsa simia sede sedens

Ponit alia pabolā di. q̄ magn⁹ risus ē qñ pu⁹ mus vult ceteris mu
rib⁹ dñi r. et illis ad modū regis impare. Nō minor ē risus de suo
q̄ contra mḡm s̄bis et factis insurgit. A sili nihil ē asper⁹ paupe di
tato misero in dignitate seu p̄tate p̄stituto. vñ. Pauge dirato nil a
crius esse putato. vñ talis ē similis simie in sede celsa sedenti. L. on.
(mus ē ridicul⁹). i. deridend⁹ (q̄ imperat murib⁹ . et q̄ dñat sic eis)
scz murib⁹ tanq̄ rex horz. risus nō ē minor de seruo qñ leuat in domi
nū (et qñ ferit dñm voce. q̄ p̄ et manu). A sili (nil). p̄ nō et aliqd; aliqd
nō ē (asp̄l⁹) supple boi (humili). i. paupi vel misero dū surgit. i. elevat
(in altū). i. in dignitate (simia). i. illud aīal (pūgil sedēs in sede celsa)

Diversis diversa valent medicamina morbis

Ut variant morbi. sic variantur ea

Non uno doctrina modo se mentibus infert

His timor. his monitus. his adhibetur amor

Quadrupedes adaquare ne quis dū p̄cutis illos

Nec cogit pueros virga studere rudes

Ponit alia pabolā di. q̄ aliq̄ medicamina sunt bona in una infirmitate; q̄ s̄ mala in alia; et sic diversimode diversis morbis danſ. Sic
doctrina diversimode dat studētib⁹. nā aliq̄b⁹ deb̄ dari p̄ timorez.
qz aliq̄ nō recuperēt. aliq̄b⁹ p̄ dulces amonitiones. et ali q̄b⁹ p̄ amorez
Un̄ dī q̄ eq̄s adaqure nō possum⁹ dū illos p̄cutun⁹. sic nec virga co
git pueros rudes et grossos intellectu ad studēdū. L. on. (diversa me
dicamina valēt diversis morbis. ea). i. illa scz medicamina (variant,

Parabolariū Alani

vt pro sicut(morbi variant, doctrinā nō infert). i. nō imittit (se mēti/
bus vno mō) supple qz(his). i. aliquibz(tumoz adhibef. his monit⁹). i.
moitio ⁊ bis(amor) adhibetur. supple tu(neqz). i. nō potes(adaqua/
re qdrupedes). i. equos(dum)p qn(pcutis illos.nec h̄ga cogit pue
ros rudes studere) id est obtusos in ingenio

Pariula venalem apredit mantica telam

Etiacet exiguū multiplicata loca

Cur sic quod cupide menti non sufficit orbis

Predia terrarum gloria census honor

Ius est ut penitus terre sit homūculus expers

Qui totaz terram solus habere cupit

Pot̄ alia pabolā di. q sicut parua mārita ḡphēdit telā venale ī epi
guo loco qn ē bñ plicata. sic p̄ dñū mēs cupidō nō p̄t satiari. qz nos
videm⁹ q si vn⁹ bō effici hodie onager. cras vellz cē vulpes. vt cito
bret oia bona suo ⁊ hoīm. etiā bō q avarus ē sp̄ paup̄ ē. ⁊ penit⁹ vult
alios supare. vñ Qia des cupido nō perit inde cupido. Lon. (par
ua mātica ḡphēdit telā venale). i. yedibile⁹ ⁊ multiplicata). i. plicata
(iac⁹ exiguū loco cur sic q mēti cupidō nō sufficit orbis p̄dia). i. possessio
nes(traz) gla cēlus honor ius est ⁊ homūculus). i. qn⁹ bō (sit exp̄)

Fatibus iniquis deserta loculus ambit

Cum nihil. inueniat quod lacerare queat

Non spungit serpens nec fundit ubiqz

Vixus quod secum semp̄ in ore gerit

Non equidem stimulo nec parceret ille veneno

Siquid adesset quod ledere posset eo

Ponit aliā pabolā di. q p̄ leo abit p̄ loca defta ⁊ n̄ facit malū eli
qd. sic p̄ oppositū multi sunt hoīces q nō faciūt aliqz malū. qz non in
ueniūt ybi facere p̄nt. ⁊ etiā nō sunt ausi facere. Lon. (nil. p̄ nō ⁊ ali/
qd. cū leo nō inueniat aliqd qd queat lacerare. ⁊ spens nō pūgit sg
nec fundit ubiqz vir⁹). i. venenū(qd sg secū gerit. etdem). i. certe(ille)
supple hoī(nō parceret veneno. nec p̄ ⁊ et nō(parceret stimulo). i. ma/
lescio(sì quid adesset qd posset ledere eo). i. veneno

Capitulum quartum

On bñ de pedibus spine tribuliqz trahūtur

Dum breuis interitus spina relicta iacet

Doctrinale Altum

Quātā maior mora ē tāto magis vulnera putrēt
Et sic nō possim ablsq; dolore trahī

Qui culpas de corde trahit trahat vlsq; recentes
Et cūctas pariter. ne ferat vna necem

Quid pdest medico plagas sanasse ducētas

Sī maneat sola qua moriatur homo

Hic ponit qrrū capl'm hui' libri. qd. pcedit p octo hsus Et p: di
uidi in tot ptes qd sūr pculē Partes pchūr in pcessu In pma pte
dt. q si aliq; bēat spinā et mltos tribulos in pede suo. tōes si extra
hant a pede suo vna relicta ex qua morias ille. nihil. pdest ei aliarūz
spinazz extractio Sic ē q si aliq; pcessus sit de oib; pcris suis exce/
pto vno pctō mortali de q dānar' sit. pcessio sua tūc nihil ei. pdest
L. (spine et tribuli nō bñ trahunt de pedib;. dñ breuis spina lacz)
.i. remanet interius (vulnera putrent tāto magis qd mora ē maior
et nō pnt extrahi ablsq; dolore). i. pena supple ille (q trahit culpas de
cord. trahat vscp). i. assidue (recetes). i. nouas (et cūctas parit). i. oes
alias (ne vna ferat necē). i. morte (qd pdest medico sanare ducentas
plagas si sola) id ē vna maneat. q morias hō) hsus Ad tribulos asiz
nus p semen somnia vertit

Arbor q late ramat. nīsi firma sit ymo

Cum ramis facili corruit icta notha

Sed q radices habet in tellure profundas

Obstat. et euelli peste fruente nequit

Qui ramos fame nō radices meritorz

Extendit late. scito q ipse cadet

Nō solū celo qui talia vana profatur

Ast etiam vttio displicet ille solo

Ponit alia pabolā di. q arbor bñ firma t̄z h̄ ventū: ita etiā ad pposi
tū hō firm' i bono. pposito t̄z firmiter h̄ malos hoies L. (arbor q
late ramat icta). i. pcessua (notha). i. vero (faciliter corruit). i. cadit (cu
ramis nīsi sit firma ymo. sed illa (obstat q h̄z radices. profundas in tel
lure. et nequit euelli peste fruente. q ramos fame late pcedit nō radi
ces meritoz. scito q ipse cadet. nō solū displicet celo q talia vana p/
sat). i. loquit (Ast) pro sed (ille displicet etiā solo vttio). i. delicto.

Nō minus est dulcis parua de fronte recepta

Parabolarū Alani

Q[uod] que de magno flumine fectur aqua
 Et cadus et dolū retinet quandoq[ue] salernū
 Nec dolium melius q[uod] breuis ipse cadus
 Nec magis egregia dulcescit potus in arvo
 Q[uod] facit in vitro quod minus asse valet
 Quāvis quisq[ue] miser benedicat vel bona nema
 Corpore pro misera vilia verba putet

Ponit aliā pabolā dī. q[uod] aq[ue] de paruo fonte nō est min⁹ dulcis q[uod] aq[ue]
 de magno flumine. z dī autor q[uod] vnuſ paug male indutus posset ita
 bñ dare bonū p[ro]siliū sicut vnuſ diues bō L[on]. (aqua recepta de par
 uo fonte nō est minus dulcis q[uod] aqua que fert). i. portaf (de magno
 flumine Et cadus z doluz retinent q[uod]q[ue] salernū). i. merū(nec dolū
 retinet melius q[uod] ipē cadus. potus nō magis dulcescit in arvo ege
 gio. q[uod] faciat in vitro qd valet (minus asse). i. obolo (Quāvis quisq[ue]
 miser bñdicas) si (nemo putet bona ſ[er]ba) supple. c[on]cluſio m[er]ito

Visib[us] intentis scrutatur ab ethere p[re]dā
 Miluus z a longe frusta relicta videt
 Non (licet esuriat) statim descendere ab alto
 Sed varijs grys circuit ipse locum
 Sunt nā qui laqueos posita dape ponere tēptat
 Ut sic incante decipiantur aues
 Deniq[ue] precepto nihil aucupis artis adesse
 Vnguib[us] accedit tutus z escas capit

Ponit vnā pabolā dī. q[uod] nos viderim⁹ q[uod] milu⁹. i. talis auis qn vult
 accipe cornes soler circuire terram varijs gyris. z dicit q[uod] qn descendit ab alto caueſ. q[uod] videt laqueos positos Et vult cludere autor q[uod]
 qn aliquis agere vult aliquid debet respicere finē L[on]. (milu⁹ scrutat ab ethere p[ro]da v[er]o intentis. z videt a lōge frusta relicta. z statim
 nō descendit ab alto Iz esuriat. sed ipē circuit varijs giris). i. circuqua
 q[uod] volat Et supple alid (sunt q[uod] tēptat ponere laqueos. dape posita). i.
 cibis appositis (vt sic aues incante decipiant. i. capiant (Deniq[ue]). i. si
 naliter. supple milu⁹ (precepto nihil artis aucupis adesse). i. p[ro]nis esse.
 supple miluus (accedit tutus. z capit escas vnguibo)

Doctrinale Altum

Non nihil exempli vermes de carne creati
Demonstrat oculis notificantis opus
Dentibus acceptam inuadunt morsibus illam
Non querunt aliam dum sibi durat ea
Consilij nibil est nisi sal succurrere possit
Sal positum large mordet et arcet eos
Vermibus hic mos est. nec solum linquitur illis
Sunt in quos transit iam furor ipse viri
Ponit alia pabolā dicens. q̄ nos videmus naturaliter q̄ isti vermes
qui in carne nascent nō comedunt aliud donec satientur de ipsa ita q̄n
hō diues inheret pauci nō dimitit t̄p̄z donec osa bona sua comedē
rit siue p̄sumperit. et postq; p̄sumpta sunt non inueniens magis ad
comedendū. morit q̄r non p̄ comedere aliam terrā. *Con.* (vermes
creati de carne demonstrant non nibil). i. aliquid (exempli notificantis
opus oculis). i. cum oculis. et supple vermes (inuadunt illam sic
carnem (morsibus acceptā) id est caput (dentibus) id est cum denti
bus. et succurrere sibi. q̄z (sal positum). i. aspsum (large) id est abundā
ter (mordet et arcet eos) q̄z vermes (hic mos est vermbus. nec) p̄ et nō
et non (solum linquunt illis) aliquid. sed ip̄i vermes (sunt in quos fu
ror viri) id est patrissimilias (iam transire) id est scuit
Non propter pennas laudat coniuua volucrem
Nec propter corium mango disertus equum
Flece quidem similis per singula cursitat v̄sus
Vestes non homines omnis homo venerat
Hunc noua facta nouum statuunt p̄ singula morem
Et nihil excepto paupere vile iacet
Nil bene pauper agit. sed pro ratione tenetur
Quicquid agat diues. seu bene siue male
Ponit alia pabolā dī. q̄ coniuua nō laudat auem. ppter pennas sed
propter carnes. Item sapiens mango nō laudat equum ppter coriū
sed propter bonitatem. ideo concludit q̄ homines non honorantur
pter bonitatez eoz. sed propter vestes eoz. vii^o. Ul̄i bene vestitus
in vestibus esse peritura. Creditur a mille. Q̄uis ideota sit ille
Construe (coniuua nō laudat volucrē ppter pennas. nec) p̄ro et nō (mā
go disertus nō laudat equū ppter coriū. Nec equidē). i. certe (similis
v̄sus cursitat p̄ singula) q̄z (oīs homo veneratur vestes nō homines)
ldeo (noua facta statuunt hunc nouū morez p̄ singula. et nibil vile ia
cer. i. reputatur (excepto paupere). i. egeno Et (pauper nil agit bene. sed
quicquid diues agat siue bene siue male tenetur p̄o ratione

Parabolam Alani

Sumpia quid esca valet. que q̄cito sumitur exīt
 Nausea cor vexat. viscera laxa dolent
 Quando non patitur medicamina moribus in alio
 Non signum vite. sed necis esse puto
 Ut dape venter eget. sic sp̄ritus indiget illa
 Non bñ pascuntur cum nihil alter habet
 Nō discut q̄cunq; scholas vbi cunq; frequentant
 Nam plures veniunt ut videantur ibi
 Ponit alia gabola di. q̄ esca sumpia q̄cito vomit et nihil pdest. Itē
 qñ corp̄ comedit et sp̄us nihil h̄z qd. pdest h. nihil em̄. pdest. qz corz
 p̄ vult bona cibaria et requie. et aia vult ieiunare. sic sunt alio q̄ ves
 nūt ad scholas et nihil proficiunt. statim veniunt. statim recedunt. nam sunt
 plures q̄ veniunt ut videantur ibi. Lō. (qd val̄ esca sumpia q̄ exīt q̄cito
 sumit) q̄ (nausea vexat cor. viscera laxa dolent) Et (qñ morbo nō pati
 tur medicamina in alio). i. i v̄tre (nō puto ei signū vite sed necis) id
 ē moris. Ut v̄ter eger dape). s. corporalissic sp̄us indiget illa) sc̄z dape
 sp̄iali. supple illi (no pascuntur bene; cū alio). i. l corp̄ sp̄us (nihil h̄z)
 supple cibi. et supple oēs (nō discut q̄cunq; frequentat scholas vbi cunq;)
 .i. q̄cunq; loco nā plures ibi veniunt ut videantur) et non ut discant
 Bos semel est vitulus. semel est canis ipse catellus
 Lur homo bis puer est. quem semel esse licet
 De pueru natura senem facit ut petit ordo
 Sed vitium pueri de senēredit idem
 Non est barbati plaustrello iungere mures
 Nec casu tali multiplicare vices
 Bis puer est homo. virḡ semel. quē viribus vna
 Cum sensu lassis alba senecta domat
 Ponit alia gabola di. q̄ bos ē semel vitul̄ et canis est semel canicul̄
 qre ḡ bo ē bis puer. qz lepe redit ad ifaniā p̄mā. Et postea dt. q̄ pu
 eri solēt iungere plaustrello mures. h̄z h̄z grīz balbato viro. Lōcludit
 ḡ ḡ bo bis ē puer. h̄z n̄ ē nisi semel vir qñ sc̄z viret ſtutib⁹. Lō. (Bos
 ē semel vitul̄. ipse canis ē semel canicul̄. cur bo ē bis puer. quē h̄z esse
 sencl. Naturā facit senēde pueru ut ordo perit. h̄z idē viciū pueri re
 dit de senē. Nō ē barbati iungere mures plaustrello). i. plaustrello nec ta
 li casu multiplicare vices (qz bo bis ē puer. et semel vir. quē alba senē
 eris domat. viribus lassis vna cū sensu). i. cum sensib⁹ exteriob⁹ibus.
 Sepe molosus ouem tollit de fauce leonum
 Ut raptam comedat non ut abiecte sinat
 Quid refert. an ab hostelupo. moriatur an illo

Doctrinale altum

Cum dentes eque sint utriusq; graues

In multis similes ratiō p̄siderat actus

De quibus exptus dicere vera potest

Res hominum seuvis defendit ab hostib⁹ Alcon

Ut sibi non alijs res tueatur eas

Ponit alia gabola di, q; molosus ē canis q; sepe duē tollit de ore lupoz, n̄ vt ea liberz, s; vt comedat. Et sili sunt aliq; boies q; p̄tegūt sub dītos suos ab alijs vt ipm̄et deuoz̄ et̄ cos. Lō. (molosus tollit sepe ouē de fauce lupoz, n̄ vt sinar abire, s; vt rapta) ouē comedat. Quid refert an ouis (moriaſ a lupo an ab illo) scilicet molosus (ū dentes) triusq; sint eque graues. Ratio p̄siderat silēs ac⁹ i multis reb⁹, de q;bus exptus potest dicere ſ̄ba Seuvis alcon defendit res boim ab hostib⁹. vi ipse tueatur eas sibi ⁊ non alijs)

Simpliciter cecus phibetur ducere cecum

Nec cecus cecum ducat in antra suum

Sed tamen insanum prohibere nequim⁹ alaniū

Quin cecos dubio ducere calle velit

Non querit q; turpe pedes offendat eundo

Sed quid tam pauci nocte sequuntur eum

Miror ⁊ ammiror q; iter lucis arripit ille

Quem nunq; constat scisse vel ille viam

In ista pte aut̄ seipm excusat ⁊ reprehendit di, q; cec⁹ nō debet duce re cecū ne abo cadat in fouea. Sed m̄ non debem⁹ phibere insanū alaniū, quin ducat cecos dubio calle, i. p̄ obscuras gabolas. Et nō q; rit q; turpe offendat pedes suos eudo. s; q̄rit q; re tā pauci sequunt eū nocte. Et ammiror q; ille arripit viā lucis quem nō stat viam sci- usse aut iussisse. Lō. (cecus phibet simp̄l ducere cecū, nec cecus du cat cecū suū in autra), i. in fouea. (Sed m̄ nō debem⁹ phibere insa nū alaniū), i. furiosuz alaniū (quin velit ducere cecos). i. rudes (calle dubio), i. doctrina obscura. Et nō q̄rit q; turpe offendat pedes eun do. sed supple queritur (quod tā pauci sequunt eū nocte, miror ⁊ ammiror, q; ille arripit iter lucis, quem nunq; p̄stat scisse vel ille viam)

Ad bellum quia durus erat migravit achilles

Egisto thalamos ingrediente domi

Parabolæ Alani

Qui iacet in plumis nil datus passus in illis
 Non valet assuetus vir tolerare malum
 Imbris et ventis mutat gena lassa colorem
 Vritur et leuiter sole tenella cutis
 Mollibus assuetus clipeum bene non gerit armis
 Nec retinet gladium firmiter vincta manus
 Potest alia pabola di. qd illi qd non sunt delicate nutriti sunt fortes. et dat
 nob exemplu p achille. qd achilles non fuit bñ nutritus. et id fuit bñ fortis
 ad bellandum. sed egistus fuit bñ nutritus et id fuit luxuriosus. viii dicit. qd iac
 i pluis nihil duri habet in illius loco. (Achilles) ille homo migravit ad bel
 lum. qd erat durus. Egisto illo viro (igrediens thalamos domini) Et (vir
 qd iacet in pluis. nill) p non et aliquid (non passus aliquid duri in illius) scilicet pluis
 et supple talis vir (assuetus) scilicet i pluis (non potest tolerare). i sustinere (malum)
 . i aduersitates Et (gena lassa imbris et ventis). id est. qd ymbres
 et veteres (mutat color) . i pulchritudinem et tenella cutis). i tenera pelle
 vnde leuiter sole) sole. Et supple homo assuerit mollibus armis non bene
 gerit clipeum. Nec manus vincta). i mollis (non firmiter retinet gladii)
 Non omnis socius fidus est. non omne fidele

Pectus. non omni me sociare volo
 Qui socius volet esse meus. non alter et idem
 Fiat ego. qui non est satis alter ego
 Non teneo socium qui scit quod nescio. vel qui
 Id quod habeo me preter illud habet
 Cum socio socius deliberat omnia doctus
 Cum sibi concordant consona corda duo

Ponit alia pabola di. qd non ois socius est fidelis. nec etiam oem pectus est fidele. immo qd vult esse bonum socium dicit est fidelis. et id qd vult esse socium mecum non sit alter quam ego. qd qd est alter quam ego non est socius mecum. Construe
 Non omnis socius est fidus nec omne pectus est fidele) quare (non
 volo mesociare omni) homini. et supple ille (qui volet esse socium meus/
 us fiat idem ego et non alter) quam ego. Et supple ille (non est satis al/
 ter ego. qui non) supple facit hoc. Et (non teneo) illum (socium) meus
 (qui scit quod) ego nescio. vel qui id quod) ego (non habeo preter me
 habet illud) quia doctus socius deliberat omnia cum socio suo (cum)
 id est ex quo (duo corda consona) concordant sibi

Doctrinale Altum

Crastinus ingratu procrastinat omnia more
Et de cras vno cras mihi mille facit
Cuc hodie non multiplicat qui multiplicat cras
Nonne dies solem signat uterq; sinum
Post hodie cras esse solet cum sole reductum
Sed nō cras illud quod mihi spondet habet
Cras illud nunq;. nec sol orietur in illa
Cum cras venturum sit sine fine suum

Ponit oiam gabola dī. q; erat quidā homo q; vocabat crastinus
z semp spondebat suis aliquid dare pro cras. z nunq; deueniebat ad
illud cras. q; semper dicebat cras habebitis. z nunq; puenit ad actū
nec etiam in corde habuit ad tradendum. Contra crastinus ille
le vir sic dicitus (procrastinat). i. de cras in cras promittit supple mihi
mīhi (oia more). i. in cōsuetudine (ingratu). z supple crastinus facit mihi
mille cras de uno cras). i. de uno die crastino (Lur). i. quare supple ille
le (nō multiplicat hodie qui multiplicat cras). Nonne quasi diceret
ita (uterq; dies). i. quilibet dies (signat). i. habet (suum sole) q; (cras
solet esse reductum cum sole post hodie) id est post hodiernum diem
(Sed cras nō habet illud quod mihi spondet). i. promittit q; illud
cras nunq; supple erit (nec sol orietur in illo) supple cras (cum suā cras
venturū sit sine fine) id est sine termino

Capitalum quintum

On sunt digna coli quecūq; coluntur in orbe
Iugera. nec fodri vinea quecūq; manu
Quid prodest parare solum vel fodere vitem
Cum nihil hoc fructus. nil ferat illa meri
Incultus requiescat ager sterilisq; quiescat
Ut vritis nunq; vindemianda mihi
A simili cessare proba debere datrem
Qui colit indignos. z sua tradit eis
Qui sua dat dignis. serit z metit unit z ampliat
Indignis vero res data tota perit

Parabolarum Illani

Hoc est quintū caplū huius libri, in quo procedit p deces & deces
fīlus, et p̄t dīu di in rot p̄ces q̄ sunt p̄tūle, ut patet in legēdo līaz
primo ponit sentētiā puerbālē & dī, q̄d p̄dest arare vel fodere terrā
vel vīte sterilē, i. nō facientē fructū, & dī q̄ nō p̄dest, q̄ null⁹ fructus
procedit de illa sterili terre vel vīte. Etia ad p̄positū, q̄d p̄dest dare
bona sua hoībo p̄tauis vel malis, perdit oīa illa, q̄z p̄taui nō curant
nec memorant. Sed ille qui dat bonis hoībo nō p̄dit, imo serit me/
tit vñit & ampliā. Lōn. (q̄cīz iugera) i. q̄libz spacia terre (q̄ colunt in
orbe nō sunt digna colti), i. arari (nec) p & nō, & (q̄cīz vinea) nō ē digna
(fodi manu), i. cīi manibz (Quid p̄dest pare solū), i. terraz (vel fodere
vīte), i. vineā (nihil) p nō & aliquid (cū b), i. solū (nō ferat), i. nō faciat ali
q̄d fructus), i. p̄tūl, & vineā (nil ferat meri), i. vīni. Ergo (ager
iculter), i. infiuctuofus (descar) & (steril' vīris nūq̄, nō ē vñq̄ (vīnde/
mianda mīb), i. a me (A sūl), p̄bo datorē debere cessare q̄ colū indi/
gnos, & q̄ tradit eis sua bona, et supple ille (q̄ dat sua) bōa (digīs serit
merit, vñit & ampliā (bona sua (Res s̄o data indigimis perit tota))
i. totaliter

Nos asinus ridere facit dum more leonis
Pingitur, & vulpes subdola cogit idem
Exuat hic pellem qua se putat esse leonem
Ut patiens oneris iūlla sequatur heri
Hortor & ut vulpes propria sub pelle quiescat
Ne miqueat risum pelle leonis ouas
Inflando se rana boui par esse volebat
Vt scīci pullos quos pede pressit aquis
Ast bos iūravit ranunculus ante creparet
Per medium q̄s par efficeretur ei

Ponit aliam parabolam dicens, q̄ asinus facit nos ridere duz
pingitur more leonis, quia leo est rex animalium. Etiam vulpes in
duit pellem leonis, et vult esse leo per fraudem. Dicit ergo, q̄ vul/
pes stabit sub p̄taua pelle, & asinus portabit blada ad molēdinū q̄a
prinet ad eos Itē accidit q̄ bos ibat p̄ campos & iuenit ranā, cui bos
occidit suos ranū culos. Quapropter rana indignata cupiebat fieri
eq̄l boui vīse vīlaceret dī ranūcul's suis & cepit sē iflare adeo q̄ mediū
crepuit. Lōn. (asinus facit nos ridere dū pingit more leonis, et vul/
pes subdola cogit idē), i. nos ridere(bic), i. alīn' Exuat pelle q̄ se putat

Doctrinale Altum

esse leonem. ut patiens oneris sequatur iusta) id est precepta (heri) id est domini. Et supple ego (horror ut vulpes quiescat sub propriis pelle (et non aliena ne ouans) id est gaudens (pelle leonis moueat risus id est derisionem. Et rana volebat esse par) id est similis (bouii se in flando) rana in quaZ volebat (vulsa) id est vindicare (pullos quos) bos (pressit aquis) in aquis (pede) id est cum pede (Ait bos iurauit) ut ranaculus ante creparet per medium q̄ efficeretur pars id est similiis (ci) sc̄z boui

Surgentem drussus festinat radere barbam.

Ne noceat lippe vocibus umbra gene.

Apponit speculum. speculo monstrate relictos.

Forficibus tollit forpicibusq; pilos.

Et ne prurigo caput occupet omnibus horis.

Lotricem promptam (que lauet illud) habet.

Preterea faciebus aquam manibusq; ministrat.

Quotidie scopis a scobe tecta piat.

Hoc facit exterius. sed sordes colligit intus.

Nec sibi crescentes radere curat eas.

Ponit alia gabola di. q̄ barbitoſor qdā noīe drussus parat barba ne noceat. et apponit speculum ante eos q̄s parat. et h̄z lotricē q̄ mundat domū interi⁹. Et d̄ autor. q̄ iste qui mundat domum exterioris non mundat eam interioris. quia est plenus peccatis. Construe (drussus) ille barbitoſor (festinat radere barbam surgētem. ne umbra lippe gene noceat vocibus. apponit speculum. et tollit pilos relictos forficibus et forpicibus speculo monstrare). Et supple barbitoſor (habet lotricem promptam que lauet caput. ne prurigo occupet illud omnibus horis) et supple lotrix (preterea ministrat faciebus aquam manibus). I. cum manibus. et supple lotrix (piat) id est mundat (quotidie recta scopis) id est cū scopis (a scobe) id est ab immundicie (h̄z facit exteri⁹. sed intus colligit sordes). I. peccata (nec curat eas reddere crescētes sibi).

Constat ut illa manus primo per pulchra lauetur.

Que sibi presumit vasa lauare dei.

Munda manus mundum. vas qdā lauat efficit illa.

Sordida sordidius q̄s foret ante facit.

Tacta luto subducta sibi trahit insita sordes.

Parabolam Alani

Et nigra sit subito que prius alba fuit

Non me verrucas iuste reprendit habentes

Qui sibi portanti tubera parcit homo

Ulceribus plenum primo se liberet ipsum

Postea verrucas rideat ille meas

Poit alia gabola di. q certū est q illa manus pulchra lauet. q p̄su/
mit lauare vasa dei. q notum est satis q si manus fuerit immunda
vas qd lauabit erit immundū. Lōcludit ergo. si manus nigra po/
natur in luto turpi tāc efficiet turpior. Itē homo q haber verrucas
in manu non debet me deridere si ego habeam eas. qz si diceret qre
tu babes verrucas. possem etiam dicere quare tu habes Sed qn qz
est purus tunc bene pōt reprehendere alios Lon. (Lonstar). i. certū
est (vt illa manus p pulchra lauet pmo que presumit sibi lauare va/
sa dei) qz (munda manus efficit). i. facit (illud vas mūdum qd lauat)
z manus (sordida facit) vas sordidius qz ante fo:et). i. fuit. et supple
manus (racta luto z subducta) arctz (instata) supple luto trahit sibi lor/
des). i. putredines: z supple manus (fit subito nigra q prius fuit al/
ba) Sic (homo non iuste reprehendit me habentem verrucas. qui
parcit sibi portati tubera). i. gibbos. Ergo hō (liberet primo scipm
ulcerib plenunm. z postea ille rideat). i. derideat (verrucas meas)

Nemo potest pugilem neru prostertere fortē

Ni lucte patiens aggrediatur eum

Nunqz formose cecidissent menia troie

Ni ceptus fuerit quo cecidere labor

Incipiat quicunqz cupit bonus z pius esse

Dimidium facit qui bene cepit habet

Quomodo fiat opus nisi primitus incipiatur

Omnia principium constat habere suum

Audacem fortuna iuuat. nil grande cor audax

Tecret. nil animi quicquid abhorret habet

Ponit alia gabola di. q nemo p̄t pstertere forti pugilem neru. i. in lu/
cta. nisi egrediat forti l sit paties dictedo se. pstertere i trā. sicut me/
nia troie nūqz cecidisset nisi labor suissz icipit q ceciderit. Et ille i ci/
piat bñ qz cupit ec bonz z pi? qz q bñ icipit iā idū effus bñ qz
qd noua testa capit iueata sapit. qz dō dt. icipit z ego iuuabo te. iō

Doctrinale Altum

vult excludere q̄ fortuna iuuat audacē. *Lon.* (nemo p̄t p̄sternere). i.
sugare (nexu lucte). i. in ingressu certaminis (forte pugile. m.) p̄ nisi
(partes aggrediat eū) forte *Ies.* (menia formose troie nūq̄ cecidissent
nisi labor fuisse incep̄tus q̄ cecidere). i. ceciderūt. Et supple ille (inci-
piat q̄ unq̄ cupiēt et bonus et pius) q̄ (q̄ bñ incep̄t h̄z dimidiū fa-
ctū). i. effectus (Q̄uo opus fiet nisi incipiat p̄mitus) q̄ stat om̄ia
habere suū p̄ncipiū. Et fortuna iuuat audaces. nil) pro nō et aliquid
et aliquid grande non terret cor audax nil) p̄ nō et aliquid (quicquid
ab horre nō habet aliquid animi) magnanimitatis

Non potis est magnus gibbo prohibete camelus
Pertinere breuis leue foramen acus
Nec transire sinit locupletem ianua celī
Dum cogit miserum fistere pondus opus
Cur anime morte tam prauo corde requirit
Cur sibi quod tollit viuere captat homo
Felix est pauper quem pauperat ipsa voluntas
Non est quod terga cum petit alta grauet
Nec latro nec predo nec fur. vafer insidiatur
Dum capit assumptas absq; timore vias

Ponit alia gabola di. q̄ camelus h̄ns gibbi in dorso nō p̄t transire
p̄ forame acus. Etia de q̄ mirū est locupletē intrare regnū celorum
iō est differentia. q̄; aliqui sunt de bona fide et aliq̄ nō. Dem̄ dī. q̄ il-
le q̄ est paup̄ voluntate est felix. s̄ q̄ nō est voluntarie paup̄ ē infelix. q̄
si paup̄ yadar. p̄ nemora vel p̄ alium locū vadit leviter. et diues nō.
sed q̄ timer amittit suas diuitias nec vult gaudere. *Lon.* (camel⁹
magnus nō est potis). i. potens (pertransire foramen acus breuis). i.
parui. *N*ec ianua celī non sinit locupletē transire). i. intrare (du p̄d⁹
opus). i. diuitiarum (cogit miserum fistere) id est stare (*L*ur homo re-
quirit morte anime tam prauo corde). i. cum iniqua p̄scia. (*L*ur hō
tollit sibi) illud (quod captat viuere). i. vita. Et ille (paup̄ ē felix quē
ipsa voluntas paup̄ar). i. pauperē facit. Et (non est quod grauet ter-
gal). i. decipiat (cū petit alio). i. celestia (*N*ec latro. nec predo. nec fur
nec vafer). i. cautus vel subtilis (insidiatur) insidiās ponit (duz capū
vias assumptas absq; timore)

Mille vie ducunt hominē per secula rhomam
Qui dominū tota querere corde volunt

Parabolam alani

Est via que ducit montes directa per altos
 Depribus & spinis arduitate grauis
 Est quoq; nonnullus callis. quem callucus asper
 Asperat. & plantas quotidianus arat
 Est via per ponthū. via per deserta. per imas
 Valles. per scopulos. per loca dura pedi
 Per nemus et latebras. per lustra tumenda ferarū
 Per spinas tribulos. per luculenta vaga

Ponit aliam parabolā dicens. q; multe vie ducut homēm romā etiam
 q; vult querere dñm ex toto corde suo via directa est q; surgit per altos
 montes. & nonnullus callis. i. aliquis callis parv⁹ sive lapis super ali⁹
 pera. Etiā via est p; ponthū p; deserta. vt apparet in textu. id p; cludit
 q; multe s; vie ad eundū ad paradysum. q; aliq; vadit p; elemosynas
 & aliq; p; peregrinatiōes. & sic de alijs. Lon. (mille vie ducut homi)
 nes rhomā p; secula. qui volunt querere toto corde dñm via est dire
 cra q; ducit p; montes altos (via est) p; depribus & spinis grauis arduita
 te. id ē altitudine (quocq;) id est certe. nonnullus callis. id ē aliquis (est
 quē asper calculus) id est parvus lapis (asperat. & arat quotidianus)
 supple calculus (plātas. via est per ponthū via) supple est (per deser
 ta) via est (p; loca dura pedi) via est (per nemus) via est (per latebras)
 via est (per vaga luculenta) via est (per spinas & tribulos) via est (per
 lustra tumenda ferarum)

Semper hiat coruus. semperq; cadavera captat
 Semper amat mortem: mors quoq; pascit eum
 Quem sua debilitas. & quem premit ipsa senect⁹
 Letificant illum cum putat ipse mori
 Nō solum coruus moriturum se insidiatur
 Maxima pars hominum iam facit illud idem
 Filius ante mortem patris optat ut heres
 Siat. & vt miseris lege capescat opes
 Prochdolor in clerū transit dolor & scelus illud
 Hic emit ecclesiam dum tenet alter eam
 Ponit alia parabolā dicens. q; semper coruus hiat ut habeat ca/

Doctrinale ~~Io~~ ~~St~~ Iltum

dauera. amat mortē sp. vt mors pascat eū. etiā ille quē debilitas sua
p̄nit. et ille quē senectus p̄mit letificat eū. Itē nō insidiat coru⁹ solū
moritū. qz maria ps hoīm facit hoc. qz filius optat mortē patris
vt sc̄z capescat multas res et opes. sed illc dolor existens inter laicos
iam trahit in clērū. qz vñus emit eccia; dū alter adhuc viuit. Lon;
(coru⁹ hiat sp et capet). i. cupis (cadauera. amat sp mortē. &c.). i. cerz
te (mors pascit eū. et quē sua debilitas et quē sua senectus p̄nit; leti
ficant illā) supple coru⁹. qz (ip̄e putat mori) sc̄z pdictos coruos nō so/
lum infidiā mortuis. pars maxima hoīm facit hoc iā). i. nūc (illud
idē. filius optat). i. desiderat (mortē patris ante diem). i. an tempus
(vt fiat heres et habeat multas opes). i. diuinitas. pchdolor illud sc̄z
lus transie). i. succedit (in clēr: dū) pro qñ (alter tenet eccia; et hic) si;
alius (emit eam)

Bis bos p̄cutitur dum ferrū sentit acutū
Si contra stimulum calcitat ipse suum
Efficit ex vna duo vulnera vulnerē ferrū
Ulterior prima peior et ictus erit
Cur igitur domino serui parere creati
In dominū rabie pectoris arma leuant
Hic furor. hec rabies. hec indignatio risum
Prebet. et inuisum querit habere malum
Dū caput oppositū domino stomachante tenebit
Grauiter evasit vincula dauus heri

¶ Ponit alia pabolaz dicens. q̄ bos p̄cutitur dum calcitat contra
stimuluz et facit duo vulnera ex uno vulnero et ulterior; ictus est pri/
mo. ergo cum serui coacti parere domino; leuant pectoris rabie con
tra eum. hic furor. hec rabies. hec indignatio mouet nos in risum. i;
deo conccludit q̄ nos debemus facere sicut faciebat ille seruus qui
erat partē coram domino suo; quia cum dominus suus irascebatur
tibi. patienter suscepit omnia facta domini. Lonstrue (bos p
cutitur bis dum sentit ferrum acutum). i. asperum. et si ipse) sc̄z bos
calcitat p̄tra stimulū. suum ferrum efficit id est facit (duo vulnera.
ex uno vulnero; et ictus ulterior) id est posterior; est peior primo.
Lur igitur serui creati parere id est obedire domino leuant

Parabolam Alani

arma contra dominū suum rabie pectoris. hic furor. hec
indignatio preberis. et querit habere malum inuisum. supple ille
seruus (euasit suauiter vincula heri) id ē domini (dū tenebit caput
oppositū). i. proum. et hoc (domino stomachante). i. arascēte

Immoderatio non est modus immoderatio

Dum baratro donat quicquid habere potest

Non minus excedit normā rationis avarus

Dum nil expendens semper aceruat opes

Nemo sequatur eos. quoniam viciosus uterque

Est via quam virtus inter utrumque docet

Hic canis ille lupus cum carnem deuorat alter

Vulpes ut occultet seu canis alter opes

Frontibus aduersis pugnantia chymina secum

Vitetur qui vite capere curat iter

Ponit parabolam dicens q̄ sicut immoderatus immoderate
sua exponit. sic non minus avarus excedit viam rationis sua nimis
stricte retinendo: et sic nullus sequatur eos. sed tenendum est me-
diū. Et dicit q̄ immoderatus assimilatur cane. Postea dicit
q̄ ille qui vult capere iter vite; chymina vite pugnantia frontibus
aduersis. Contrue. (modus non est immoderatio immoderato. dū
donat baratro) id est inferno (quicquid potest habere. avarus nō mi-
nus excedit normam rationis. dum nihil expendens semp aceruat
opes) id ē accumulat diuitias (nemo sequatur eos) qm̄ uterque est vi-
ciosus; via est quam virtus inter utrumque docet. hic canis) id est pm̄
vixit sicut canis (ille) id est alter est (lupus. cum alter deuorat carnes
ut vulpes seu canis alter occultat opes) id est diuitias (crimina pu-
gnantia secum frontibus aduersis vitetur. qui curat capere iter vite)

Capitulum sextum.

Iquis arate sibi fructuosum curat agellum

Et mandare suum postea semen ei

Primitus extirpet spinas. que fructibus obsunt

Et vepres si que sint ibi salce metet

Obsunt et filices. cilices delere noctivas

Studet. qui segetes purificare volet

Doctrinale Altum

Non segetes quodcumq; solum cum semine profert

Emergent sordes luxuriantे fima

Cura vigil bene curat agros. incuria quippe

Reddit eos steriles unde poeta refert

Neglectis vrendo filix. innascitur agris

Per filicem vicium denotat ipse viri

¶ Itud est septū caplū r vltimū huius libri in quo autor pcedit q
duodecim ſtūs numerādo ſq sua documēta. Et pōt diuidi in plu
res p̄es. q̄ p̄ebūt in pccetu. Primo dī q̄ ille qui vult arare agellū
ſuū r mādare ei ſemē ſuum. Debet penitus r p̄us extirpare spinas q̄
obſunt frugib;. r metat rep̄es falce q̄ ſunt ibi. Poſtea dī q̄ q̄ vult
capere corpuſ chī. Debet eſſe mādus r mādare pſcam ſuā. Lon
(i. quiſ curat arare ſibi agellū). i. agrū ſtruſu. r ſupple curat(mā
dare poſtea ei ſemē ſuum. extirper). i. eradicer(p̄mituſ ſpinas q̄ ob
ſunt frugib). i. noſcent(r ſi que vepres). i. tribulos(tibi ſunt. metet
falce) r ali instrumēto(q̄ volet puriſicare ſegetes. ſtudeat delere nocti
uas ciliſes r filices) ſupple q̄(obſunt nō eſt ſegetes(quodcumq; ſola)) dō ē
terra(profert cum ſemine fimo luxuriantē emerget ſordes. vigil cu
ra bene curat agros. quippe). i. certe(reddit eos steriles incuria unde
poeta refert) id ē dicit(felix vrendo innascitur agris neglectis. vitiuſ
viri). i. boiſ(ipſe denotat) id eſt putar(q̄ filicē) p̄ talem herbam.

Nescit homo quid dulcis habet dulcediniſ esca

Qui nunq; dīdicit. quid foret ipſa famēs

Post ſitis ardorem post eſuſiem duo nobus

Dulcia ſunt valde potus r ipſe cibis

Dulcius herescunt humana mella palato

Si malus hoc ipſum mordeat ante ſapor

Qui patitur frigus calidos veneratur amictus

Qui morbum magnū ſorte ſalutis ouat

Qui bona falſa ſoli pſiderat r bona celi

Falſa ſinat penitus. r bona vera petat

Pectus ab illicitis r caſibus eruat orbis

Qui volet in celis anticipare locum

Donit alia pebola di. q̄ bō qui munq; habuit famā nescit cognosceſ

Parabolarum Allani

re dulcedinē esse. et q̄ cib⁹ et pot⁹ sunt duo valde dulcia. et dī etiā q̄
hō postq̄ gustauit res amaras sunt sibi postmodū placidiora. Et q̄
psiderat bona celi et falsa bona soli. i. mudi. deber dimittere falsa et
petere vera bona. Et dī etiā q̄. q̄ vult anticipare locū in padiso deb̄z
se cauere ab illicitis casib⁹ factis exiendo se anteq̄ morias ab ipis
et mūdādo pscienciam suā. Lon. (nescit hō qđ dulcis esse). i. cib⁹/ha
beat dulcedinus. q̄ nūc didicit qđ ipa fames fore). i. esser(potus et
ip̄e cib⁹ dulcia sunt nobis valde post ardore scitis). i. post esurē(mel
la herescit dulci⁹ palato humano si mal⁹ sapor mordet ipm āre h)
.i. ante dulce saporē supple ille(q̄ patif frig⁹ venerat calidos amic⁹)
et ille(q̄)supple patif(magnū morbū)ouat sorte salutis. Qui conside
rat bona soli). i. fre(esse falsa. et bona celi esse vera sinat id ē dimittat
(penit⁹ falsa et perat bona vera)supple ille(exuat pecc⁹ a casib⁹). i. sce/
lerib⁹ oībus q̄ vol⁹ anticipare). i. obtinere(locū i cel) Ut⁹ Nō inemi
nit dulcia q̄ non gustauit amara Nescit homo plenus vitaq̄ quam
ducit egenus.

Non bene vivit homo. quem rerum sollicitudo;
Torquet et examinat nocte dieq̄ metus
Non bene securus dormit q̄ perdere vitam
Una cum rebus quas habet ipse timet
Unde p̄ exemplum legimus mōstrasse tyrānum
Qui non ut dicit vernā beatus erit
Ad foveam ductus supra caput ipsius ensis
Pendebat. tenui virg. retinente filo
Huic dapi p̄iunctam restem pcepit et ausus
Non erat his. quoniam vidit utring⁹ necem
Sic ait est de me lapsum casumq̄ timente
Est certum propria morte vel hoste mori
Poit vñ gabolā di. q̄ nō bñ vivit hō q̄c torquet sollicitudo. et me
tus seu timor examinat die ac nocte. etiā ille nūc dormit secur⁹ qui
dubitat p̄dere vitā cū diuitijs suis. Unde erat quidā hō q̄ vocabat
tyrann⁹. ille erat i aliqua aqua et habebat sicim nec audiebat portare
habebat pomū supra nasum et nō audiebat comedere. quia habebat
ensem supra caput suum. Sic est de dimite qui semper timeret de int
mico. Lon. homo non vivit bene quē sollicitudo rerū torquet). i.
molestat et metus examinat die qđ pro et nocte) supple ille(non bene

Doctrinale altum

dormit securus qui timet perdere vitam vna) id est pariter (cum rebus quas ipse habet unde legitimus per exemplum) id est per similitudinem (monstrasse tyrannum & verma) id est famulus. (vt dicit non erit beatus) supple tyrannus (ductus ad soueam pendebat supra caput ipsius) supple tyrannus (ensis) id est gladius (retinente vix tenui filo) supple tyrannus (percepit restem) id cordam (conumcam huic dampni) & supple tyrannus (non erat ausus) supple comedere (quoniam vidi ut virius quis necesse scilicet ensis & corde. & dicit sic de me) & hoc timere causus quis pro & lapsu certum est mori (propterea morte vel hoste). i. ab hoste

Ad mala facta malus socius socium trahit. & sic

Sicut malus & nequam qui fuit ante bonus

Nec mirum: quoniam velocior ad mala pes est

Quod sit ad illud opus quod deus optat agi

Imma petit levius & surgat ad ardua pondus

Quod vix de terra colla bouina trahunt

None boues & plastrae trahunt quoniam quis trahuntur

Dum rota declivo tramite mota erit

Cum trahit hec sursum quantum valet ille deorsum

Impedit hec illum retroque sepe ruit

Nam magis est propter celso de vertice sumptum

Quod ab occidua valle resurgit iter

¶ Ponit aliam parabolam dicens, quod malus socius trahit bonum ad le, & fit malus & nequam qui fuerat ante bonus, nec est mirum quod pes hominis velocior est ad malum & ad bonum, et & ad illud quod deus optat agi. Dicit etiam quod pondus graue levius tendit ad ima

& ad ardua, & etiam boues trahentes currum aliquando trahuntur

Ideo dicit quod ille qui vult esse bonus & iustus non debet sequi malos. Construes (socius malus trahit bonum socium ad mala) supple opera: & fit malus & nequam qui fuit ante bonus. Nec est mirum id est non debet mirari (quoniam) pro quia (pes) scilicet hominis est velocior ad mala supple opera (quod sit ad illud quod deus optat agi)

id est desiderat fieri (pondus petit imma) id est inferiora levius & surget in ardua. quod (supple pondus (colla bouina trahunt vix de terra) nomine boues qui trahunt plastrae trahuntur quandoque, dum rotarum mota erit). i. cadit (declivo tramite, cum hec trahit sursum quantum valet: illa deorsum, hec) scilicet rotarum impedit illum, quod pro & cadit se

Parabolariū Alani

per retro iter sumptū de vertice celso. non est magis pronū. q̄ (supple illud quod surgit de occidua valle)

Aduena silvarum si bestia forte caninam

Incidit in turbam nōne peribit ibi

Nonne chilindoz moriuntur morsibus illi

Quos via vel casus protrahit inter eos

Quis. nisi sit serpens. serpentibus associatur

Cum grauiter pugnat id quod inheret eis

Marcescunt flores z gramina mortificantur

Que solo tactu fusa venena cremant

Hos inter pueros dubios gens martia ponit

Vtrum se geniti sint ita scire volens

Illi nāqz solis parcunt. vt dicitur. angues

Dum sibi blandicij oris amicat eos

Pōit aliā gabolā dī. q̄ si bestia aduena silvaz cadat inter turbā cañina: nōne peribit ibi. Si aliq reges habent leones. z qn̄ volū sci re vtz bō sit bonus vel malus ponunt ipm inter leones. z si talis sit prauus cito ē mortuus. si sit bonus ipi dimittunt eū. Enī aliq so lent ponere ante tales leones pueros eoz. volentes pscrutari an sine ab ipis geniti. Lon. (nōne). i. nunchd (si bestia aduena silvaz). i. alie na (cadat i turbā caninā gibit ibi). i. capief (nōne illi moriunt morsi bus chilindoz). i. illoz serpētuz (quos via vel casus protrahit). i. dūcir (inter eos) supple chilindros (quis associat serpētibz nisi sit serpēt. cū grauiter pugnat id qd iberet eis). i. adheret serpētibz (marcescūt flores z gramina mortificantur. q̄ venena cremant solo tactu. ḡs mar tia) ral plūs (ponit pueros dubios inter hec) supple venena (volens ira). i. taliter (scire vtz sint geniti. se). i. a selangues parcūt ill'sol) supple legūmīs puer (vt dī: dū) supple āguis (amicat eos blādicijs oris)

Dum curuare potes vel curuā tendere v̄gam

Fac vt ad libitū stet tua planta tuum

Cum uestus in magnū fuerit solidata vigorem

Non leviter flectes imperiale caput

Rursus si tortam patieris surgere p̄mū

Doctrinale altum

Semper ut est primo torta manebit eam
Sic homo dum puer est doceatur iussa tenere
Ne cor assuetis imbuat ille malis
Argillam sigulis quis mutauerit ollam
Sed sicce formā nō adhibere potest
Ceruinā pelle latrat p̄ tecta catellus
Primitus ad silvas doctus ut ire queat

Ponit aliam parabolā dī. q̄ plātam tuā curuabis ad placitū tuū
dū recens & adduc iuuenis sit. q̄ si velis eam curuare quādo erit ro-
bustior & magna nō posses. Et iā dī q̄ quādo puer est iuuenis debes
ip̄n bonis morib⁹ assuetacere. Itē dicit q̄ sigulus nō p̄t facere for-
mā ollar̄ dum terra est sicca, sed dum est humida facit voluntatem
suā. Itē paru⁹ canis latrat p̄t tectā pellā ceruinā corā ip̄o. ut queat
ire doctus ad silvas. Lon. (sic vt tua planta sit ad libitū tuū dū po-
tes curuare ip̄om) supple q̄ (cū ver⁹ fuerit solidata in vigorē magnū
nō flectes libenter caput ipiale Rursus si p̄mū). i. in p̄n ip̄o patiens
surgere torta). l. curnā (sp ea). l. plāta (manebit torta. vt ē p̄mo. Sic
hō dū puer ē doceat tenere iussa). i. p̄cepta (ne ille) supple puer (subuat
cor mol⁹ assuet⁹). i. p̄uerudimbo. i. (quis sigul⁹ mutauerit olla argil-
le). l. de tali fra facta (sed nō p̄t adhibere formā siccī) supple terre (ca-
tellus latrat. pelle ceruinā per tecta primitus. ut queat) id ē pos-
sit ire doctus ad silvas). id ad nemora

Tres seruos tribus vsḡ modis seruire videm?
Non vni domino tres simul immo tribus
Est nam. qui vite fideit mercede future
Subiacet imperi⁹ obsequi⁹ dei
Hic seruus non est. quoniam qui frena salubris
Justicie patitur. liber & alt⁹ erit
Est quoq̄ qui misero subiectus paret homello
Ut quōdam primi p̄stituere patres
Non tñ hñc totum sibi subiugat imperiosum
Interior vinculis nō retinetur homo
Tertius est seruus vitio qui semp̄ abedit

Parabolarii Allani

Hic penitus seruus viuit utroq; modo

Ponit alia gabola dicitur q; sunt tres servi in isto modo q; seruuntur tribus.
quoz vnu seruit deo. et iste non vocat prie seruus. Alter seruit hoī.
et iste vocatur seruus liber. Alter fuit diabolo. et iste prie vocat ser
uus. Lon.(videm) tres seruos tribus modis fuisse. non supple seruū
(vnu) supple domino tribu. nā supple ille(q; est fidēs mercede dei). hic
nō est seruus(supple qz est liber(qm q; patet frena iusticie salubris erit lib
et altus.qz).i. certe(e subiectus qui patet).i. obediens(miserio homello)
i. hoī(vt pmi partes quodaz constituere).i. constituerūt(nō subiugat si
bi huc rotū iperiosuz. hoī inferior).i. aia(nō retinet vinculis(tercius
est seruus q; semper obedit virtutē:hic) id est (seruus viuit penit' utro
qz modo) id est subiectus hoībz et diabolo pmitendo vitia

Ut ppndicula paries equetur oportet

Ne domus hoc ipso deficiente ruat

Quomodo stare potest titubantis machina muri

Si fundamētū debile fallat opus

A simili. si quis sublimes tendit ad artes

Principio partes corde necesse sciat

Artes post partes veteres didicere poete

Iocico magnum promeritare decus

Primo dictantes et postes versificantes

Tendentes ferule superoluere manus

Paribus imbutos sapiētia duxit athenas

Quadrivium trivio stimuando sibi

Ponit alia gabola dicitur q; si aliquis nūc facere domū illa domū nō
poterit sustineri nisi habeat bonū fundamētū. et q; paries siue muri
equenter ppndiculo. ne muri titubāres cedant ppter defectū funda
mentoz et opus fallat. i. deficit Ad ppostū dicit q; si aliq; tendat ad
artes sublimes. necesse est vt p; primo sciat principia et ptes corde tenet
qz q; nescit ptes iniunū tendit ad artes. Lon.(oporet vt paries e/
que) id est apter(pperpendiculo). id est mētura(ne domus ruat) id est
cadar(hoc ipso) c3 muro(deficiere. quo machina muri titubantis).i.
tremētis(p; stare si debile fundamētū opus fallat) id est destruit(A
sili. si q; tendit ad sublimes artes) id ē ad maiores scientias;necesse
supple ē(vt sciat primo ptes corde) id ē corde tenet(veteres poete d/
dicere) id ē didicere artes post partes. Idcirco id est iō(promeritare

Doctrinale altum

, s. pmeruerūt (magnū decus), i. honorē (primo dicitates), i. 3 ponentes
(et postea p̄fificantes manus tēdentes supposuere), i. supponerūt se/
tule partib⁹ iburos sapientia (id ē arte (continuando sibi)) id est grubus
(trivio) id est scientie triviali; scz grāmatica, logica, et rethorica (qua/
drivii), i. geometriam, astrologiā, arithmeticā, et musicā

Illicitos miserande puer p̄pesce furores

Sicut q ad mortē p̄mouet hostis eos

Aubert his mētem miserolqz videto dolores

Altera plus istis sunt meditanda tibi

Esto memor q puluis eris et vermis esca

In gelida putris quando iacebis humo

Nō erit in mundo qui te velit ultra videre

Cum tua rācidior sit carne rupta caro

Cur p̄prio caput ense cecas cur sponte cathenas

Demonis incurris cur sua iussa facis

Motibus assidue surgentib⁹ obuius obsta

Nec suspet qui te sic superare putat

Hic autem pot vltimā pabolā dī sic. O puer miserande p̄pesce fu
rores illicos, qz diabolus mouet eos ut ducant te ad mortē aufe/
redo tibi mēte de his q debes cogitare scz quid fueris quid sis et qd
eris; et quo tu de limo terre es factus. Et memor eris q cras eris
puluis et cinis, et cum in terra sepultus fueris eris ipsis vñib⁹ pu/
trida esca. Et nō erit aliquis amicor qui te amplius cupiat videre.
qz caro tua erit rācidior et maḡ putrida qz caro corrupta. Quare er
go secas caput tuū p̄prio ense. Et quare incurris sponte cathenas et la
queos demonis voluntatem eius impledo. Ergo resistere debes repra
tionib⁹ et instarib⁹ suggestionib⁹ diaboli, ne ipse te vincat in profundū
inferni te p̄ducendo. Lon. (O miserande puer). i. o miser hō (com
pesce). i. reprine (illicos furores). i. prava operasciro. i. scire debes
(qz hostis). i. diabolus (comouer). i. excita (eos) scz furores (ad mor
tem). i. ad eternā dānarōem. supple diabol⁹ (auferri). i. auertit (nemē)
i. cogitationē (his). i. ab his q debes cogitare (qz) pro et. z (videro). i.
cogita (miseros dolores). i. magnas miserias. scz huius mūdi (Alte/
ra supple miserāda (s̄ meditāda). i. cogitāda (sib⁹) a tē (plus). i. mag
(his) scz predictis (Esto memor) id est sis recordans (q eris) id est er/
sicerie (puluis) id est cinis (et esca) id est clibus (vermisbus, quando
iacebis putris) id est putrelens (in gelida humo) id est in frigidater

Parabolariū Alani

gida terra, et supple aliquis homo (non erit in mundo qui velit) id est cupiat (videre te ultra) id est amplius (cum) id est ex quo (caro tua) id est corpus tuum (sit rancidior) id est fentior (carnes rupra) id est cor, rupra. (Lur) id est quare (secas) id est occidis (caput tuum). id est animam tuam (proprio ens) id est proprijs operibus tuis, et cur incurris) id est inadiis (sponte) id est voluntarie (cathenas) id est laqueos. (demonis) id est diaboli. et (cur facis sua iussa) id est suam voluntate, supple o homo tu (obuius) id est resistens (obsta) id est resistit (motib⁹ surgenrib⁹) id est suggestionib⁹ instantib⁹ (assidue), id est continet (ne) pro te non ut supple diabolus non (superet te). i. devincat te sibi consentiendo (qui) si, diabolus (putat) id est estimat (sic sugare te) id est devincere te.

Heu quid homo tantum querit q̄ transīt ut umbra
Qui nunc stare putat, nunc cadit īma petens
Quid certū manet huic, nisi mors et mortis imago
Hunc semper sequitur, hunc tenet, huncq; trahit
Heu cur gaudet homo, cur ille superbit, et ad quid
Cur ducit statum, qui cīnis est et erit
Cur cupit et metit, et cur sibi subdere temptat
Omnia, cur semper viuere posse putat
Non sic non quoniā perit illa putatio vana
Ros cadit, et vite cursus ad īma ruit
Sic stat homo vel dic quo facto cetera constat.

Quid plus sunt, vana, singula queq; nihil
Hic dicit, quid homo tantum querit cumulare divitiās, quia q̄ si credit firmiter stare nunc transit ut umbra, et ad īma cadit. Et nihil homini manet certū nisi mors et imago mortis, q̄ semper sequitur hominem semper trahit atq; semper tener. **H**eu cur homo gaudet siue superbit, et ad quid Lur etiam ipse homo magnum ducit statū siue pompa qui cīnis est et erit. Et cur cupit sibi subdere omnia putādo se semper viuere posse. **S**i non est sic, quoniā illa putatio vana perit et deficit atq; cadit sicut ros et ruit in nihilū, et memoria ei⁹ perit de terra ac si nūc fuisset super terram. **Q**uid amplius, omnia q̄ possit homo in hoc mundo consequi vana sunt et transitoria, nec in ipsis aliiquid firmitatis esse constat. Et ideo homo debet illa cupere que sunt vera et eterna bona non transitoria siue caduca, operando

Doctrinale Altum

virtuose et se exercedo in rebus p̄s, et ut ipsiis mediantibus possit cōsequi regnum celorum, quod nobis concedere dignetur qui regnat trinus et unus in secula seculorum. Amen.

Construet Heu quid id est ad quid (homo querit). i. cumulat (tātum) supple diuitiaz (qui) sc̄z homo (transit). i. perit (ut vmbra). i. ad nihilum (qui) sc̄z homo (putat nunc stare) supple firmiter, et ipse (cadit nunc perens ima). id est infimum statum (Quid certum manet bu, ic) sc̄z homini nisi mors et imago mortis) q̄a mors (q̄ sequitur hunc. semper trahit hunc, atq; semper tenet hunc) sc̄z hominem (Heu cur homo gaudet, cur ille supbit) id est exaltat se (et ad quid) supple supbit, et cur dicit statum), id est pompa (qui est cinis et erit) cinis (Lur cuius pit) id est quare avarus est (et metit). i. cumulat (et cur temptat subde resibi omnia, cur semper putat). i. estimat se (posse viuere in hoc mundo) (Non sic non sic) supple erit (quoniam illa vana putatio perire ut ros) a facie solis (et ruit) id est eadit (rufus) id est iterum (ad ima vite) id est ad terminum vite (Sic homo stat) sc̄z in hoc mundo (vel dic q̄ factio), i. q̄ conditione (cerera) supple opera hominis (costant), i. repudiantur (quid plus sunt) nisi (singula vana) sunt, et (queq;) i. q̄ unq̄ facta hominis, supple sunt (nihil) id est ad nihilum reputantur.

Doctrinale altum parabolatum Alani cum
glosa finit feliciter. Impressum Dauentrie circa scho-
las per me Jacobum de Breda. Anno. xcij.